

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قرش

کھوہاں تے پکیاں واڑیاں
کوئل سٹاوے گیت وو
بگیرے مریدن تاڑیاں
انگل تے سر دا چیر آئے
سینگھیاں چا چنیاں پاڑیاں

ترش
(بیت)

مخمور قلندری

ف
پہلی کیشنز

ندیم بک سنٹر، صارم گفٹ سنٹر، چھوٹا بازار، ڈیرہ اسماعیل خان

ساڈی سنجائ اُچا
تے سُچا ادب

ہار سنگھار

کاشف رحمن کاشف

Trish

by

Makhmoor Qalandri

ء2021

سبھے حقوق را کھوے ہن

کتاب	:	ترش
شاعر	:	مخمور قلندری
مکھ پناں	:	لطیف راج
مشینی لکھت	:	قیصر ساحل (03466119677)
مُل	:	اٹ مل
پہلا پور	:	فروری 2021ء
چھاپن ہار	:	بی پی ایچ پرنٹرز لاہور
ونڈن ہار	:	ق پبلی کیشنز دیرہ اسماعیل خان

0333-9965535

اپنے نکلے بھرا
علی عباس کاظمی دے ناں

موئے کو بجھاں دا موئے لالیاں دا
بندے موئے جیڈا ارمان میاں
کچی پوہڑ دا کپے ٹالھیاں دا
بندے موئے جیڈا ارمان میاں

لڑیاں

13		بادشاہ وے بادشاہ	1
26		دھمی ویلے اللہ سوھٹا تلے لتھاو دے	2
28		ہر ہک شے دے وچ اللہ میاں ہر شے دے وچ اللہ	3
30		گئی نور اسور دے ویلے کوں	4
31		نہیں میڈے دس نہیں پئی مردی کیوں نہیں مردی	5
32		پترے پُسا کے پھر دے	6
33		تس میڈی و سواوے ساواں	7
34		اتنی تر یہہ ہے	8
35		پہلے پہلے سوریا دیوتا	9
37		روہ الا یا	10
38		بھوئیں پو لی ہے	11
39		میڈی تاں تس وے ساواں	12
41		میڈے نیناں کوں تس درشن دی	13
43		ساواں ساواں اے ساواں	14
44		ساواں ساواں اے ساواں	15
45		اے ساواں توں وی میں وانگوں	16
46		پینگھ	17
48		بسمہ اللہ ساوٹی	18
51		ہر بندہ ایس ماہ ساواں کوں	19

53		کھوہ دے بیت ”کھوہ“	20
56		کھوہ ای کھوہ اے	21
58		اچ وی کھوہ تے	22
60		پاٹی، کھوہ دا پاٹی	23
61		دھی دھی جا گامیڈے کھوہ دا کاگا	24
62		تسے کھوہ توں اُڈ گئے چڑیاں دے جوڑے	25
63		تسی تسی ٹالھی تسے کھوہ دے گل تے	26
64		تسی تسی ٹالھی تسے کھوہ دے گل تے	27
65		پولی پول وے پکھٹوں کھوہ دا کئی تاں پولی پول	28
67		اُڈ گئی اُڈ گئی کھوہ توں اُڈ گئی مونجھیں والی ڈار	29
68		کھوہ دے اندر ڈیڈر کر کے	30
69		کھوہ میڈاؤس پئے خواب وچ ڈٹھاہم	31
71		سندھ دریا دے بیت ”سندھو تپدی سیہڑا تے“	32
73		سندھو سیں دا کاواٹ	33
75		سندھو تپدے چھیاں دے پائیاں دی خیر و	34
76		اکھ بھٹ دی گم تھی گئی ہے	35
77		مٹن دریا تے قبضہ تھی گئے	36
78		سنگتی شامل مہاٹاں دے حضور	37
81		مہاٹے	38
82		سب نظم ہے	39
88		دماں دے بیت ”دوامانی داخاب“	40

41	چھیڑ موسیٰ لیکھے	90
42	دھرتی واس	92
43	چھیکڑی ساہ	93
44	دماں دے مینہ دی دُعا	95
45	موئے کو نجھاں دامن لالیاں دا	96
46	ٹلیاں و جیاں پلے جاگے	97
47	اساں کا گپے ہیں	98
48	اللہ کرے خیر ہوں اُبالھی ویندی پنی ہے	100
49	ہن اپنے ملخ دیاں راٹیاں	101
50	تریے کوں جہیں	102
51	پہلی کٹی	103
52	مونجھاں لاہندیاں پپیاں ہن	104
53	روہی یا ترا ”آڈ و بھگت رلے“	105
54	ڈاہر دل و ش	108
55	خواجہ غلام فرید سرکار دے حضور	110
56	تھل یا ترا ”تھل میڈ اپٹا“	112
57	رات وی الیندی ہے	114
58	تھل دے مینہ آلی دُعا	115
59	دھالیں ”ڈار قطار اچ ویندی پنی ہے	116
60	تیڈے ناں دی پیساں ساوی پیالی	118
61	آئے ہیں سہوٹ پیروں راٹے	119

120		بابا بودے بہار	62
121		مٹے مٹے	63
122		تس وسمیڈی تس وسم	64
123		پول فقیرا	65
125		بھمبھڑاں بھوں و سوں دے ناں ”دل“	66
127		سائرَن	67
129		بھسو	68
131		روہ دی کھکھر	69
133		میں قربان	70
135		نوحہ	71
137		ساڈے رے لے میلہ ڈیکھے ہا	72
144		جیوٹی	73
146		پول جمورا	74
148		کھتاں کھپڈوں	75
151		بادشاہ وے بادشاہ	76
157		جگارے	77
159		ہک دیگر میڈی وستی دی	78
162		ناکہ	79
163		فلک سیر	80
165		بے خبری	81
166		میں پاگل ہاں	82
168		تیڈے ناویں	83

170		ہیلی	84
171		چن سوھٹے ہوندن پروں دے	85
173		سکریت ڈکھدی پئی ہے	86
175		روح شہزادی ہے من موالی ہے	87
176		روہ دی رات	88
177		ساڈی لوڑتاں ستویں والے چن دی جتنی روٹی	89
178		ساڈی بھونیں تے صدیاں توٹی ایڈیاں تھیاں جنگوں	90
179		میڈی روح دے وچ تَس ٹردی ہے	91
180		پتے وحشت کیا چاھندی ہے	92
181		رب دی ذات تاں ہے تنہا	93
182		تائیں وی میڈا اندر کھادے	94
183		بادشاہ سلامت ہے	95
184		اوندی کھل وچ خوشبوڈ سدی ہے	96
185		ہیں ڈی کندھلی گھر وچ پٹھاں	97
186		خاب دی اکھ	98
187		گم تھی گئے ہن وستیاں وچوں ناگ کھڈاؤں والے	99
188		مُد گزری ہے کجے پاتے	100
189		میڈی چھت دے سارے چڑیاں	101
190		گئی نظم ہے ویلہ مکئی دی	102
191		ساڈا اندر مونجھ توں خالی کر	103
192		تھی ویندے ہن سارے منظر	104

جیڑھی تندیر وچ ابا بیلان دا چوکڑا اُڈ دے میں ایں صنف وچ اُنھاں دی اُڈ اروی ترتیب تے لیناں رکھیاں ہم

ابا بیل

گُئی آکھے باغ دے پکھیاں کوں

لب چولو پو لی پو لو گُئی

گُئی آکھے باغ دے پکھیاں کوں

گُئی آکھے باغ دے رکھیاں کوں

اُنھاں پکھیاں دے پر کھو لو گُئی

گُئی آکھے باغ دے رکھیاں کوں

گُئی آکھے میڈیاں سکھیاں کوں

من مونجھ دادارو گولو کوئی

گُئی آکھے میڈیاں سکھیاں کوں

انہاں دھوٹی دے وِچ بکھیاں کوں

اے کیری آن پھر ولو کئی

انہاں دھوٹی دے وِچ بکھیاں کوں

کئی ورھیوں تر مندیاں اکھیاں کوں

کنیں دَرشن ساویں تو لو کئی

کئی ورھیوں تر مدیاں اکھیاں کوں

بادشاہ وے بادشاہ

اے قصہ ہے میڈی تریہہ دا، اے قصہ ہے میڈی وتی دا، میڈی وسوں دامیڈیاں بگلیاں دا
اُنھاں تھلیاں دا جتھاں کئی چاندیاں راتیں ساڈی فخر کیتی ہے اے قصہ ہے میڈے سگتی ”سجے“ ملک
دامیڈا قصہ میڈے جہیں کئی لوگاں دا قصہ..... ملک ”سجاد“ تے میں وتی دے پرلے پاسوں کھوہ
دے بگل دی ٹالھی دی چھاں تے ہاڑ دے ڈینھ، اتنے لمبے ڈینھ.....

اساں رات دے عاشق دیگر نال اپٹے اپٹے من وچ ڈیوے ہال کے اپٹے اندر شام دی
باگ ڈے ڑتی ہے۔

ملک سگریٹ دا ہک ہکا جہیاں دھوں مارے دھوئیں دے چھلے وچ پھوکا ڈے کے
چھیکڑی کش اتنا زور داما راہس فلٹر کوں بھالگے گی ہے۔

اُن دے من وچ اتھوں دے لوکاں دی زمین وکٹ داڈکھ، وتی وچ ویلے توں پہلے تھیندی
ہوئی شام داڈکھ، وتی دے وچ سنگتیاں دی ٹولی دے ترٹن داڈکھ، ملک دے اکھیں وچوں اوں
ویلے دی دھوڑ ڈسدی ہئی جیرا گزر گیا ہئی۔ ”سجا“ ملک تھوڑی دیر بعد ٹھڈا ساہ بھریندے، سر
چھنڈ کیندے، مونجھا تھیندے ولا کھل کھل پڑ ویندے۔ بے دھیانی وچ تاڑی مار کے آدھے یار
فلندری وقت.....

بے توں وتی دی چھیکڑی، گلی چھیکڑ تک ڈسدی پئی ہے

وتی دی مسیت

مسیت وچ شام دے ڈرتوں

بلدے ہوئے بلب

بگلی دی چھیکڑی ٹکرتائیں

ڈرائی ڈرائن،

کہیں کہیں پوہے تے
 کہیں کہیں ویلے
 گئی ڈری ہوئی جھاتی
 یا ول

بگلی دے سرتے

بلے ملنگ دی جاہ تے

ہلکے ہلکے دھوں وچ

دوری دی ٹھک ٹھک

ہولیں ہولیں کچھ نعرے

تے ہمیش خیر دی ہلکی الا ہے

وستی وچ بھولوں نچاؤں والے

بھنبھیریاں وچن والی

وگواواٹی

ناں مامے حقو سبزی آلے داہوکا

ناہُتھ، ناناں چاہ ناناں پٹھک ناناں ماچے

بادشاہ وے بادشاہ

میڈا قصہ سٹ میڈے ہر قصے دے وچ توں ہاویں میں ہر قصے دے وچ تیکوں آدر ڈتا

ہے..... پریاں نال پرنا یا ہے..... دیہہ توں بچایا ہے..... میں تیڈی ہر سک دی شزادی کوں سنگھار

ڈتے..... تیکوں اپنا اگواٹ پتل سمجھا جسے اساں تیڈی راہ وچ چندر لہائے..... تارے لہائے۔

بادشاہ وے بادشاہ اساں اپنے قصے دے وچ تیڈے گھوڑے دے واگاں نپے۔ اللہ

دے بعد..... نبی دے بعد..... سہاڈے قصے وچ توں ہاویں۔

بادشاہ وے بادشاہ

تیڈے قصے وچ کیا ہے؟

اساں تاں کنٹی سے تیڈے قصے دے وچ..... صرف بوٹاں داالا ہے۔

اے میڈے ٹوٹے نگری دا بادشاہ میڈی وی گال سٹ۔

ایں جیوٹی والے قصے وچ..... میڈاوی حصہ ہووے..... میڈا اپنا قصہ ہووے ہک وسوں
واس دا قصہ ہک دھرتی جائے دا قصہ..... اوں قصے وچ میں وی ہٹن آدر منگداں میں وی جیوٹی
ہنڈاواں منگداں میڈی سک آدر منگدی ہے میڈا دھیان ہٹن نروان منگدے میڈی تریہہ میڈا سینہ
سانجھ نہیں پیاسگدا۔ میڈے اندر بے چینی دنگدی ہے ہک مد گزری ہے کنکھیں کوں نچھاں دی ڈارسائیاں
دے دربار توں پھیرائیں پاتا۔

گلگی پوری خالی تھی گئی ہے چو دھار صرف بوٹاں داالا ہے اے الا کتنے پکھواں دی پوہی
کھا گئے ایں الا ساڈی زبان چھک گھدی ہے ایں الا کتنے جیندے الا نگلے ہن ایندے نال
اساں بارود دے الا دے سوئے تھئے ہیں۔ ایں الا ساکوں در بدر تھئے ہوئے لوکیں دیاں چیکاں
دے الا داسونہاں کیتاھے ایں الا دی ڈنڈ ساڈی ساول ساڈی ہے ساڈے کن پاڑے ہن جیرے
کن ڈھول تے بانسری دے ہیلک ہن اوڈ ورے تھی گئین۔

جھمر مارٹ والی وسوں جھمر مارٹ والے پیر بوٹاں تلے چتھڑے گئے ہن۔

چو دھار صرف بوٹاں داالا ہے

گلگیاں دے وچ روہ دی گوہ

گھراں وچ ناگ

چو دھار الا ہے

وسوں تیڈی مٹھی ہے

کاں تیڈے مونجھے ہن

ٹالھی تیڈی مٹھی ہے

لالی تیڈی مٹھی ہے

کوئجھ تیڈی مٹھی ہے

دریاوی مونجھا ہے

چڑی وی منجھی ہے چڑی دی چپ ہے..... دریاوی چپ ہے..... رات وی چپ ہے
سارے منظر پتھر دے تھی گئے ہن سارے نقشے محشر دے تھی گئے ہن

کوئی پوری ادھی رات ہے

بادشاہ وے بادشاہ

نیندر تیکوں آندی ہے

بادشاہ وے بادشاہ توں تاں سم ویندیں کریکٹ کوں نیندر نہیں آندی ہک عام آدمی کوں

نیندر نہیں آندی۔

میڈیا ر کریکٹ دی ہٹن میڈیا آوے تاں میں ڈر ویندا ہاں میڈیا اندر دے ڈر ہٹن
ہولیس ہولیس روگ تھی گئے ہن۔ ڈر ہٹن یقین دا ہاں چیر کے روگ تھی گئے ہن۔

میں ڈر ویندا ہاں پو ہا کھڑ کے ڈر ویندا ہاں، سیٹی وچے ڈر ویندا ہاں، بوٹاں دے کھڑکار
توں ڈر داں، میکوں تھوڑی جہیں دیر تھیوے تاں پورا ویڈھا اکھیں تاک تے ننگ ڈریندا ہے میڈیا
اندر دے ڈر اندر دے کھپ اچ ہا ہروں نکل آندن شام ایلے چہرے زرد تھی ویندن ہٹن میکوں
میڈیا یار کریکٹ کول وی ڈر لگدا ہے۔

کہیں ہو اوج اتنا بارود بکھر ڈے تے جیرا جتنے تک ہوا، گئی ہے نال پھٹدا لگے۔

بادشاہ وے بادشاہ ایں ہو اوج ساڈا سب کچھ سڑ گئے

بادشاہ وے بادشاہ

سا کوں تاں نیندر نہیں آندی

بادشاہ وے بادشاہ

جان دی امان ہووے

توں تاں باچھا ہیں

اللہ بادشاہ ہے

ہک عام آدمی الاوٹا چا ہندے۔ جمورا پو لٹا چا ہندے۔ جمورا تماشا کرٹا چا ہندے بادشاہ

سلامت اے قصہ ہے میڈی وسوں دے مداری داجوگی داجمورے دا

بادشاہ سلامت جمورا کیا پول سبکد ا ہے

جمورا تاں صرف سچ الا سبکد ا ہے

جمورا پولے

ایں وسوں دی ساری ساول

ایں مٹی دی کھیڈ

مٹی دی خوشبو

ہر شے کوں کوئی مٹی رنگے بٹے کھا گئے

جہاں دے جسم تے اژدھادی کھل ہئی

ہر شے کوں کھا گئے ہن

جمورا چُپ تھیندے..... گرو پولیندے..... پول جمورا..... جمورے دی زبان کھلدی

ہے اوڈ و جھانچ پولیندے۔ جمورا آدھے باغ کوں باغ دے مالی ساڑے۔ وسوں کوں وسوں دے

راکھے ساڑے۔ اتھوں دامقامی آدمی لپٹ گئے۔ ٹیل اڈ گئی ہے۔ لالی ڈ رگئی ہے۔

جمورا آھدے مجرم میں ہاں میڈا اے جرم ہے میں ڈس وی نی سبکد ا جو مجرم کون ہے۔

میں مجرم ہاں میں مجرم ہاں..... تماشا ختم

ایں تماشا ویچ اولوک رُل بگین جیرے اساں ہا سے اساں تاں عام لوک ہا سے اتھوں

دی لالی تے ٹیل وانگوں وسرے پئے ہا سے ساڈی سونہہ سنچاں تاں جمشید ناصر تک ہے اساں تاں

ول اوکوں ای آکھ سبکدے سے یا ول ملک سجاد تک ساڈی سونہہ دی ول پھہڑی ہوئی ہے

اساں ولا جمشید ناصر دے گل لگ کے ویٹن ای کر سبکدے سے یار جمشید اڈ کیکھ یار ساڈے ست

نسلاں دے قبریں ساڈی راڈھی ساڈی اگھر ساڈی ادرا یا اساں دریا چھوڑ کے نئے ونج سبکدے۔ اساں

تلوار نئے چا سبکدے اساں قلم چاؤئی ہے اساں صرف قلم چلا سبکدے ہیں ساڈی وسوں ساڈی مٹی

سا کوں صرف محبت ڈتی ہے اساں نفرت، کاوڑا ناں شنیاں توں دور ہیں اساں شاعر ہیں اے ہر کوئی

نہیں ہوندا اسماں ایس مٹی ایس وسوں ایس دھرتی دے ڈیوٹے دار ہیں اسماں قلم چخوں اسماں ڈسوں
لوکاں کوں یارے او دیرہ نیں کیا اے او ہو دیرا ہے جتھاں ڈرتے شر کو سناہن۔ اسماں اوچی رات کوں
جڈاں وی گھر کندھلی ترپ کے آے ہیں ساڈی تاںگ وچ ڈوہڈھڑے ڈیوے ساری رات ہلدے
ہن او محبت وچ ہلدے ہن اُنھاں اکھیں وچ چھتا نہی ہوندا۔

اسماں شاعر ہیں دوست اسماں وسوں کوں ڈساوٹاں ہے جو اسماں سیٹی دے شور اچ امن
دی بانگ وی ڈتی ہے۔

اسماں وسوں کوں ڈساوٹاں اسماں تاں اولوک ہیں جہاں پکھیاں نال دریا نال وسوں
نال عشق کیتا ہے ہر شے دی بو ہر دی کاں دی جال دی ہر شے دی عزت کیتی ہے۔
اسماں اولوک ہیں جہاں پہلے پہلے اللہ سوہنے دانال لٹھے توں سٹیا ہے

اسماں تاں قرآن وی کال کڑچھی توں پڑھیا ہے
اسماں ڈٹھا ہے کالی دھمی ویلے کال کڑچھی دی اکھ کھلی ہے اوں ہک صاف ستھرے ہوا
دے جھولے نال وضو کیتا ہے ول ہک بھر کاری مار کے اپنے ہووٹ دا پک کیتا ہے تے ستاریں نال
چتری ہوئی ہک اسمانی چنی نال پنج صاف کر کے آکھیا ہسی۔

الحمد للہ

سا کوں الحمد یاد تھی گئی۔

ول اسماں روزاں کال کڑچھی کوں ڈیکھن پئے گئے اووی روز سا کوں ڈیکھن پئے گئی
کال کڑچھی ہو لیس ہو لیس ساڈی ایویں سونہی تھیوٹ پئے گئی جیویں فلکو دے رقبے وچ ودے
ہوئے ڈوٹریں منظور شاہ دی جھنگی دے بغلے جیرے ساڈے نال کئی دھمیاں گزاری کھڑن۔

ایویں کئی دھمیاں بعد کال کڑچھی الاوٹ پئے گئی میں وی اوندی پو لی سمجھن پئے گیا
اسماں ہک پئے دے پورے سونہے تھئے اور روز کالی دھمی سُبّاک تھیندی رہی گالھیں کریندی رہی
اسماں چپ کر کے ٹالھی دے منڈھ وچوں مکوڑاں دی غور وچوں نکلدے ہوئے مکوڑے ڈیدھے
رہے کال کڑچھی دیاں گالھیں سٹدے رہے اوالیندی رہی ڈسیندی رہی۔

اللہ سیں دی کپڑی سوہنی وسوں ہے وسوں وچ باغ ہن باغ وچ پیریں ہن بلبلیں ہن
ٹالھیاں ہن ٹالھیاں دے اُتے وَل لالیاں ہن کئی کئی پکھٹوں ہن اُناں پکھواں دے وَل پو لیاں
ہن چشتے ہن دریا ہن سمندر ہن جیرے ایں باغ دے اندر ہن ۔

ول ساکوں سورۃ الرحمن یاد تھی گئی

وَل ہوں سارا وید گزرا

کال کڑچھی ساڈی ہوں ساری سو نہی تھی گئی ۔ ساڈے نال تھل تے روہی تے روہ وچ
اُوں راتاں گزرا ریاں ہر رات ولا اوسا کوں قصے سٹا وٹ پئے گئی او قصے ہزاراں سالاں دے قصے
سچے قصے ۔ او قصے جیرے اُوں ٹالھی توں پو ہڑتوں دریا توں سٹے ہن کہیں قصے وچ ڈانگ ناگک ہن
ویندی ہے ۔

کہیں قصے وچ ہک بادشاہ ہوندے جیرا پکھیاں دے پو لیاں سمجھیندے جیرا پکھیاں دا
ڈُکھ سمجھیندے ۔ جیرا پکھیاں دے گا وٹ سمجھیندے جیندا تخت روہ دی چوٹی تے ہوندے ۔
کھتاہیں کہیں قصے دے وچ ہک لشکر ہوندے جیرا پکھیاں دی جھارتوں ہار ویندے ۔
کہیں قصے وچ ہک عاشق اپنے معشوق دے والاں دیاں قسماں چیندے ہر قصہ کئی
راتاں دا قصہ ہزاراں سالاں دا قصہ سچا قصہ وَل اوسارے قصے ساکوں یاد تھیندے گئے تے ہک
ڈُکھ اسماں پورا قرآن پُگا گھدا ہے ۔

اسماں قرآن کال کڑچھی توں پڑھیا ہے تے کال کڑچھی پو ہڑتوں تے پو ہڑتوں ۔
اللہ سیں داناں اسماں پہلے پہلے لٹھے (درباری کبوتر) توں سٹیا ۔

بادشاہ وے بادشاہ

اے وسوں تاں پکھیاں دی پو لی دی ہیلک ہئی پکھیاں دی پو لی وچ وی ہن تاں ساکوں
وینن سٹیندے ہن ۔

ساڈے ہال ہن رات کوں قصے نی سٹدے مرگیاں دے حال سٹدن ۔

اسماں پکھٹو مزاج لوک ہا سے اسماں اپنے مزاج ولا منگدے سے

میں وی اپنا آدرمنگ سگدال ہاں اُوں قصے وچ

بادشاہ وے بادشاہ

میں وی تینڈے قصے وچ اپنی بگلی اپنے محلے وچ جی سبگاں میں اپنے قصے دا بادشاہ آپ
ہوواں اُوں قصے وچ میں اپنی بگلی وچ مُڑ مُڑ پچھوں تے ناں ڈیکھاں اُوں قصے وچ کوئی کہیں وتی دا
اُجڑا ہو یا در بدر تھیا ہو یا بندہ اے ناں آکھے

”یا راجیری ساڈے گھر پرہی اوکتنی وڈی تھی گئی ہوئی،

اوں قصے وچ ہر محلہ اپنی اپنی بگلی وچ ناں ہووے ہر بگلی ہر کوچہ ہر محلے تک ونجے

بادشاہ وے بادشاہ

ساڈا قصہ وٹایا گئے ساڈے قصے دی پھلے آلی ہڈھڑی اتھوں لڈ گئی ہے اوہٹن چن تے
چرخہ کتیندی ہے مزوریاں کریندی ہے روہ دی گوہ بچے کھا گئی ہے روہ وچ بھائیں ہن بارود ہے
روہ سارا نیلا تھی گئے روہ داوٹ وٹ مر جھا گئے پیلا تھی گئے سمجھ دی اکھ دی لالی ودھ گئی ہے بھونیں تراما
ہے بد بختی اسمان دے تاریں کوں بھالا ڈتی ہے چندر دی چاندنی چوری تھی گئی چندرتاں میڈے
پالاں داماما ہے وسوں ساڈی راٹی ہے راٹی ساڈی مٹھی ہے بادشاہ وے بادشاہ..... ڈیکھ میڈا
بادشاہ۔ سوچ میڈا بادشاہ

ساڈے قصے وچ روہ کوہنہ ہی ناں کوئی روہ دی گوہ ہی ساڈے قصے وچ قابل ڈینھو ناں
ہن ساڈے قصے وچ روہ دی مچھری ہوئی کھکھر ناں ہی جیری ساڈیاں نسلاں ڈنگٹن ول ہر کندھلی
وچوں چھت دی کڑی کڑی تے باغ دی لڑی لڑی دے وچوں کئی کئی ڈینھو نکلے ہن اتنے زہریلے
ڈنگ ہن انھاں قابل ڈینھو اں دے جھتاں وی لڑ گئے او جاہ رتی تھی گئی ہے ساڈی بھونیں پوری
انھاں رتی کیتی ہے انھاں روہ نیلے کیتن کہیں روہ دی کھکھر ساڈے قصے وچ ناں ہی۔

ساڈے قصے وچ روہ توں پریاں لتھن ڈینھو نی لتھے ساڈے قصے وچ جیکر کوئی الا ہی وی
سہی تاں او حقے دی گرو گرو دا ہی یا ول بانسری دا ہی بوٹاں دانان ہی۔

بادشاہ وے بادشاہ

میڈا قصہ ولاڈے اے میڈا بادشاہ میڈے دیرے دی دیگر ولاڈے۔

او جتھے دی ڈیوار، گل اچ ہار پاکے دریا دی مٹن تے سارے سنگتیاں دی ٹولی ہٹن اوٹولی پوری نی پچی اے میڈا بادشاہ میڈے قے وچ اچ اُنھاں سنگتیاں دے نال دے ڈیوے ہالے وُجَن اُنھاں دی گال وی ہووے جیرے اچ میڈے نال کوئی
اساں لالی مزاج لوگ کہیں تلوار دے سو نہیں کسئی سے کہیں جنگ دے سو نہیں کاسئی سے اسباڈے قے وچ اُچالاوی کوئی صرف نیاز مندی ہے۔

ساڈی جٹن دھٹن وچ کلاشن کوف کوئنا ہئی ساڈی تاں رگ رگ وچ ویدھ ٹردن بیت ٹردن ساڈی رگ رگ وچ ردھم ہے ساڈی دلِ بک ردھم وچ ساڈیاں رنگیں وچ ٹردی ہوئی رت ردھم اچ وقت ردھم اچ اساں تاں جیرے وی پکھٹو کوں ڈٹھے اوپر دی ردھم وچ مریندا ویندے ساری بھونیں ردھم وچ دریا دی وہاندردھم اچ، پکھو دی بولی ردھم اچ اساں سُٹی ہے ساڈے قے دا خدا سا کوں بوہڑ وچوں ٹالھی وچوں لالی وچوں، چڑی وچوں پتیل وچوں ساوُل وچوں ساڈے اندروں..... سا کوں ڈیدھا رہے ویندے اوسا کوں کہیں کوں ڈکھنی ڈیوٹ ڈیندا اوسا کوں مونجھ دی ڈیندے تے ولا ساڈے نال مونجھاوی تھیندا ہے ساڈا خدا کوئل دے پچیاں کوں کاں دی راکھی وچ ڈیندے کال کڑ چھیاں توں قرآن پڑھویندے۔

دھمی دھمی پہلے پہلے کال کڑ چھی جاگی
دھمی دھمی پہلے پہلے کال کڑ چھی بولی
اللہ سوھٹا ایویں سوھٹا جیویں سوھٹی بوہڑ.....
اللہ سوھٹا ایویں مٹھا جیویں تھل دی پیر

ست زبانان دی حافظ لالی ست ست پولیاں پولن والی کہیں کہیں ویلے کھوہ وچ ڈرورتیندے ڈیڈر دا فلسفہ۔ نانگ کوں، پریاں کوں، دیہہ کوں، تپڑے کوں کھوہ دی ہر شے کوں ڈسایا گئے خدا تاں ست اسماناں دے پار وسدے ڈرایا گئے دوزخاں ڈکھائے گئے ہن کھوہ دی ہر شے مریندی رہی کھوہ دے ہا ہر تاں صرف کھوہ دی لالی کوں پیتے ہئی جیری خدا دی سوئہی ہئی کھوہ دی ول وی کھوہ دی بگل تے کھڑی ہوئی تسی ٹالھی جیندی رس تے پلیدی ہوئی ول، اوول وی تاں اوں ٹالھی جتنی سوئہہ رکھدی ہئی۔

لالی کھوہ چھوڑا کھوہ خالی ہئی کھوہ وچ صرف ڈرنج گئے لالی اُڈ بگئی ہے اتھوں دے لوک
لڈ گئے ہن ست ست پولیاں پولن والی دریا پار دو اُڈ بگئی اے میڈ بادشاہ لالی دے آٹھنے بھکڑ کھا
کنیں کھوہ، کھوہ دے ڈیڈ راجاڑ تہا ہے کھوہ دے طوطے تھل وچ کے موئے ہن۔ کھوہ دیاں ساو لیں
مٹی رنگے تہڑے کھا رگن روہ دی گہوہ کھوہ دے گل دی ٹالھی تے لالی دے انڈے کھا بگئی ہے کتنے
آٹھنے خالی تھے کتنے بچے نانگاں کھا دے بلیں چاتے۔

بادشاہ دے بادشاہ

میڈے قے وچ میڈی لالی دا قصہ ہووے ایس ناں ہووے ول کہیں قے دامنڈھ اسان
آپ بدھوں تے ول ساڈے اُوں قے وچ توں وی ناں ہوویں۔

اُوں قے وچ اُو بھلے آلی نانی پڑھڑی ہووے او شہزادی ہووے جہیں پچھاں مڑ کے ڈٹھا
ہئی تے ہک زمانے توں پتھر دی تھنی کھڑی ہے کوئی وی کاٹا دیہہ کانتہ ہو سی ساڈے قے دا اگواٹ
ساڈے قے دا بادشاہ خواجہ غلام فرید ہوئی۔ اُنہہ قے وچ تلواراں ناں ہوون اُوں قے وچ جنگاں
دے حال ناں ہوون اوں قے وچ بیت ہوون

اسان اپنھے قے وچ کئی سوسال توں کہے پاسے تے سٹے ہوئے شہزادے دی اکھ کھوٹی
ہے۔

اسان ولاہک واری اپنھے قے دامنڈھ بدھٹا ہے اسان اپنھے قے وچ لالی کول کول کاں کول
ٹالھی کول دریا کول ہر شے کول عزت ڈیوٹی ہے اسان اُوں وسوں کول آدر ڈیوٹا ہے جتھاں اسان
چڑیاں دا چلاکار، گبرے دیاں تاڑیاں تے کوئل دے گاؤں سٹے ہن۔ ہک ڈینھ اسان اچٹی اے
ترشنا و سماوٹی ہے ہک ڈینھ اسان اپنھے قے دے بادشاہ آپ چٹسوں جیرا ساکوں خواجہ سیں دیاں
کافیاں سٹیں، جیرا ساکوں لطف علی دیاں سُر اس سٹو لسی ساڈے نال جاگسی جیرا کریکٹ دے پتھر دی
جنگ تے جھمر مرلی۔ جیرا پکھواں نال دریا نال عشق کرلیسی، جیرا دریا وچ گندناں سٹیندا ہوئی جیندے
دور دے پالیں کول ”ب“ بندوخ ناں پڑھایا ویسی ”ب“ بندہ پڑھایا ویسی۔ بندے دی عزت کرٹ
سکھایا ویسی ”پ“ پستول ناں پڑھایا ویسی ”پ“ پیار پڑھایا ویسی اسان اپنھے قے وچ کہیں کول ٹھڈا
ساہ ناں بھرٹ ڈیوے۔

بادشاہ وے بادشاہ
 پکھواں دی پولی وچ
 وین سٹینڈے ہن
 روہ وچ بھائیں ہن
 روہ سارا نیلا ہے
 واٹ واٹ پیلا ہے
 تھجھ وچ رتول
 بھویں ساری رتی ہے
 تاراوی میں ڈٹھا ہے بھا لگی ویندی ہئی
 چوری تھی گئی ہے
 چن والی چاندنی
 چندرتاں میڈے ہالاں داماما ہے وسوں راٹی ہے راٹی ہوں منجھی ہے بادشاہ وے بادشاہ
 ڈیکھ میڈا بادشاہ پول میڈا بادشاہ۔
 انت بادشاہ الایا ہے
 سوالی وے سوالی آ
 سن وے سوالی آ
 ڈیکھنھی سگدا
 سمنھی سگدا
 منہ وچ سیٹی ہے
 سیٹی وچ جھٹکاں
 ٹنھی سگدا
 پیراں وچ بوٹ ہن

بوٹاں تلے وسوں ہے
 ملک سجاد گوڈاں توں سر چاتا ہک لمبا ٹھڈا ساہ بھر کے آکھیس ڈیکھ یار قلندری وقت.....
 اہج پوری بگی خالی تھی گئی ہے۔
 اساں تاں کنٹی سے
 تیڈے قصے دے وچ.....

مرشد العتش

ونج تریہہ وسامرشد میں اچٹی تریہہ کتھاں وساماں میڈے اندردی ترش کتھاں وسمسی
 مرشد۔ مرشد ابھکشو۔ (مرید) مرشد دے منہ دوڈیہدے مرشدی اکھ بنداے۔
 مرشد مراقبہ اچ ہے۔

بھکشو نکلدے اچٹی اندردی تریہہ وساماں اچاں وی اوندے من وچ سوال ہے، میڈے
 اندراتی تریہہ ہے پتے کے ہے۔

بھکشو ہوا توں ساواں دا پتہ کچھدے ہوا تھل وچوں سیٹیاں مار کے لکھی ویندی راہندی ہے
 بھکشو کوں ساواں دا پتہ انت ہک کھمٹ توں لگدے او ساواں دے سامنے بگل وٹنی دیاں نٹیاں تروڑ
 کے ڈوہیں باہیں کھول اپٹے سک توں تھل تھئے ہوئے اکھیں کھول کے کھریاں چا کے چارے پاسے
 دی واچھڑ دے وچ ساواں کوں آدھے میڈی تریہہ وساماں تاں پریں دے پترے پُسا کے تھوڑی
 جتنی ریت سنی کر کے ول وینداہیں پورے زوردی ہکل جیری تھج سٹی ہے، بھوئیں سٹی ہے، روہ سٹی
 ہے، سوریا دیوتا آکھیا میں وی تساہاں میڈے اندردی اگنی میڈے اندر دا اگنی دیوتا میڈی تس کوں نی
 وسمٹ ڈیندا۔ بھوئیں آکھیا میں وی تسی ہاں میکوں وی سادھورت دی لت تے لاچھوڑیا ہے روہ پولیا
 میں وی تساہاں میڈے پچھوں لُکد اروہاں دے پوروہاں پچھوں گوتم تساہے۔

بھکشو دی گال کہیں وی ناں سٹی ہکلاں مریندار یہا انت او کوں ساواں آکھیا تیڈے اندر
 دی ترش کہیں کھوہ تے وچ وسمسی سینا بھردی دھوڑ کہیں کھوہ تے وچ ٹرکاوٹی ہے۔

بھکشودی بگل ویشی ترٹی ہوئی ہے بھجداویندے پا بگلاں وانگوں کہیں کھوہ دی بگول وچ
 بھکشو کوں کھوہ لبھو ویندے۔ اوکھوہ دے بگل تے ہک زوردی مکل مریندے تریبہ و سماڈے۔
 کھوہ ولا اوکوں جواب وچ سوال کریندے تریبہ و سماڈے تریبہ و سما تریبہ و سماڈے۔
 بھکشو ڈیہدے کھوہ دی لالی تسی ہے کھوہ دے پرتسی ہے کھوہ دی بو پرتسی ہے بھکشو نال بو پرتسی
 ہے اوکوں ڈی سیندی ہے کھوہ تاں ہوں تہا ہے کھوہ دی تریبہ تاں تیڈی تریبہ کول وی زیادہ ہے توں
 اپٹی اے تریبہ کہیں دریا تے و سما۔ بھکشو دریا دی بگول اچ نکل ویندے اوراہ وچ روہی دی تریبہ
 ڈیہدے تھل دی تریبہ ڈیہدے داماں دی تریبہ ڈیہدے۔ داماں اچ اوکوں ہک موسیٰ چھیڑو
 ملدے جیرا اوکوں اکھیں وچ ماکھی پورا کے داماں دے درشن کرویندے ول اوکوں ڈی سیندے
 ساڈے بخت دابادشاہ تاں نہیں دے بگل تے کئی ورہیں توں سٹا ہویا ہے اوولا کئی ورہیں دے بعد
 سجاگ تھی کے ساڈی تیس وسمیندے۔ بھکشو نہیں دے بگل تے ویندے نہیں توں اوکوں دریا دا پتہ
 ملدے اونہیں دے نال نال پہاڑیں وچوں ٹردا ہویا انت دریا تے جگہ گئے او دریا دے کھوواں کوں
 ملے دریا دے ول ول نال ملے انت موہاٹے اونداسنیہا دریا تک پچا یا دریا اوکوں آکھیا تیڈی تریبہ او
 وسمیسی جیندے دربار تے مل ہوسی انت بھکشو ہک دربار تے وچ پچدے بھکشو دربار دائل کھڑکا کے
 اکھیں نوٹ کے ہکلاں مریندے مرشد العتش۔

جھولی دے وچ لاچی داٹے تے تھیں وچ سنیں دانگر ہک سبیل انت اوں بھکشودی بگھ
 تریبہ و سماڈی ہندی ہے بھکشو کوں سمجھ آویندی ہے اوندی تریبہ تھیں مر دی ہے۔
 بھکشو دی مراقبہ وچ مرشد دی مراقبہ وچ بھکشو پو لیا مرشد ترش تاں ہووٹ ہے ہووٹ
 کیا ہے۔

مخمور قلندری

وستی سید نگر دیرہ اسماعیل خان

0341-963-9358

کافی

دھمی ویلے اللہ سوھٹا تلے لتھا ودے
 دھمی دھمی پہلے پہلے کال کرچھی جاگی
 دھمی دھمی پہلے پہلے کال کرچھی پولی
 اللہ سوھٹا ایویں سوھٹا جیویں سوھٹی بوہڑ
 اللہ سوھٹا ایویں مٹھا جیویں تھل دی پر
 دھمی دھمی پہلے پہلے کالا تر جاگا
 دھمی دھمی پہلے پہلے کالا تر پولا
 کپڈی سوھٹی ٹاھی اُندی کپڈی سوھٹی چال
 سب اللہ دا مال وے سائیاں سب اللہ دا مال

دھمی دھمی پہلے پہلے یکے چڑیاں جاگے
 دھمی دھمی پہلے پہلے یکے چڑیاں بولے
 ساڈی چوگ دا وارث اللہ ، اللہ چوگ دا وارث
 اللہ چوگ دا وارث ساڈی چوگ دا وارث اللہ

دھمی دھمی پہلے پہلے جاگے اللہ والے
 دھمی دھمی پہلے پہلے بولے اللہ والے
 چھیڑ فقیرا چھیڑ فقیرا سُر جیون دے چھیڑ
 اپنی آپ نبیڑ فقیرا اپنی آپ نبیڑ

دھمی دھمی کوئل جاگی کوئل ماری کوک
 دھمی دھمی ککڑ جاگا ککڑ ڈتی بانگ
 دھمی دھمی پہلے پہلے اکھ کھولی ہے پھلاں
 بعد اچ جاگا کھوہ دا ڈیڈر بعد اچ جاگا مُلاں

کافی

ہر ہک شے وچ اللہ میاں ہر شے دے وچ اللہ
 میں ڈٹھا ہے اللہ میاں میں ڈٹھا ہے اللہ
 میں ڈٹھا ہے پھل سُر می دا فلو رادھی سُر می
 پیلی چنی پا کے جیویں کوئی شہزادی سُر می
 پھل سُر می وچ اللہ میاں پہوں پیلا ہے اللہ
 میں ڈٹھا ہے اللہ میاں میں ڈٹھا ہے اللہ
 اللہ میاں کوںجھاں والے پھیراں دے وچ ہوندے
 ٹالھی دے وچ اللہ میاں پیراں دے وچ ہوندے
 پیریں دے وچ اللہ میاں پہوں مٹھا ہے اللہ
 میں ڈٹھا ہے اللہ میاں میں ڈٹھا ہے اللہ

چن دے وچ وی اللہ میاں، اللہ میاں نور
 شام دے ویلے ایج اللہ میاں اللہ وچ اسور
 کال کڑچھی ون تے پولی پھوں سوھٹا ہے اللہ
 میں ڈٹھا ہے اللہ میاں میں ڈٹھا ہے اللہ
 کنڈ دے ہر ہک داٹے اندر چھپی دے وچ اللہ
 چھیری دے وچ اللہ میاں جھگی دے وچ اللہ
 جھگی دے وچ اللہ میاں پھوں وڈا ہے اللہ
 میں ڈٹھا ہے اللہ میاں میں ڈٹھا ہے اللہ
 گرجے اندر اللہ میاں مسجد مندر اللہ
 گوتم اندر اللہ میاں گالھے اندر اللہ
 کہیں وی نکے پال دے اندر پھوں بھولا ہے اللہ
 میں ڈٹھا ہے اللہ میاں میں ڈٹھا ہے اللہ

کوئی نور اسور دے ویلے کوں
 اساں گلگیاں وچ رب ڈٹھا ہے
 اساں لوک فقیر لکیر دے ہیں
 اساں تلیاں وچ رب ڈٹھا ہے
 رب پاٹی تھی کے پاڑ اچ گئے
 ول پھلیاں وچ رب ڈٹھا ہے
 کڈی نہیں نظریا حُشبو وانگوں
 کڈی کلیاں وچ رب ڈٹھا ہے
 اساں ڈھول اچ اللہ ہو سٹیا
 اساں ٹلیاں وچ رب ڈٹھا ہے

ساوٹ دے بیت

نئیں میڈے وس نئیں پئی مردی کیوں نئیں مردی
اندر دی تس نئیں پئی مردی کیوں نئیں مردی

میڈے اندر اتی تریہہ ہے پتے کے ہے
ساوٹ توں ڈس نئیں پئی مردی کیوں نئیں مردی

کھوہ تے گئی ہاں کھوہ آکھیا ہے تریہہ وسما گھن
پتے کیوں پس نئیں پئی مردی کیوں نئیں مردی

دل دریا ہے دریا ہال ہے تسا ہال ہے
جیوٹ دی چس نئیں پئی مردی کیوں نئیں مردی

پول سمندر پول سمندر سینے اندر
ہاں دی اُکرس نئیں پئی مردی کیوں نئیں مردی

پترے پُسا کے پیر دے ریتر تے کِن مَن لاوٹی
کیا تَس بَجھِیسی ساوٹی

ہاں وِچ پَلا دے جس ہن اندر دی تریہہ وِساوٹی
کیا تَس بَجھِیسی ساوٹی

کوٹھے تے مَر گئی شام تیں کاں ، کاں کریندی کاوٹی
کیا تَس بَجھِیسی ساوٹی

نیناں چھڑی ملہار وو مَن مونجھ دیک پَگاوٹی
کیا تَس بَجھِیسی ساوٹی

سینے اُبھردی دھوڑ وو کہیں کھوہ وِچ تَرکاوٹی
کیا تَس بَجھِیسی ساوٹی

(سنگتی محمد سلیم سیال دے حضور)

تَس میڈی وِسا وے ساوٹ
 تَس میڈی وِسا
 نیناں اندر کٹن مٹن کٹن مٹن
 بُت وچ بکے بھا
 چوئیں کہیں ملہار اچ دپک
 جھڑیاں نال اُشا
 تتے ویلے ریت تے ٹردے
 تَس دا ہک دریا
 نیناں دے وچ ساوٹ ، اندر
 بدروں بدر بلا
 پھریں اُتے تَسے چڑیاں
 چڑیاں نال حُدا
 تَس میڈی وِسا وے ساوٹ
 تَس میڈی وِسا

اتنی تر یہ ہے
 بگل وٹنی دیاں تروڑ کے تٹیاں
 ڈوہیں باہیں پوریاں کھول کے
 اکھیں دے وچ
 تھل کوں پا کے
 چنوں پاسے دی واچھڑ دے وچ
 کھریاں چا کے
 ہکل ماریم
 تر یہہ وسناڈے
 تر یہہ نہیں وسمی

پہلے پہلے سو ریا دیوتا
 کالی ہاتھ داوا لا گھسن کے
 ساوٹ نال الیند ارہ گئے
 ساوٹ ساوٹ
 توں تاں ساوٹ
 نیلے نیلے پنے اُتے
 دریا
 دریا نال کنارے
 پڑیاں

تردیاں تر دیاں پڑیاں

پڑیاں نال مہاٹے

روہ توں لاہندے پانی

جنگل

جنگل نال پکھیرو

کئی کئی منظر چھاپ کھڑیں دیں

میڈے اندر

اگنی دیوتا

میڈی تس نہیں وِسمٹ ڈیندا

روہ الایا
 ساوٹ ساوٹ
 پتھریں اُتے
 چٹاں چٹاں تھیاں کٹیاں
 تَسا سُو ریا پی ویندا ہے
 تَسا گو تم
 روہاں دے پڑ روہاں پچھوں
 اپنی تَس وسمیندا دے
 تَس نہیں وِسی

بھونیں پولی ہے

ساوٹ ساوٹ

توں تاں ساوٹ

پریں، پیلیہوں، پیل

دے کئی پتر پُساوٹ جوگا

ساوٹ ساوٹ

تیڈے وس نہیں تَس وِساوٹ

میکوں سادھو رت دی لت تے لاچھوڑیا ہے

میڈی تَس کوں کون بُجھاوے

میڈی تاں تَس وے ساوٹ
 جنگل دی بھا دے وانگوں
 اندر کوئی تَس لگی ہے
 اندر کوں تَس لگی ہے
 پتہ نہیں بس لگی ہے

میڈی تاں تَس وے ساوٹ
 تھل دی ہوا دے وانگوں
 تتی تنور دُھپ وچ
 وٹ وٹ دے نال رولے
 ریٹر ودی پھرو لے

میڈی تاں تَس وے ساوٹ
 واہندے دریا دے وانگوں
 چھل نال چھل دے رَلے
 جھمر مریندی آوے
 دُھدڑ اڈیندی آوے

میڈی تاں تَس وے ساوٹ
 جنگل دی بھا دے وانگوں
 تھل دی ہوا دے وانگوں
 واہندے دریا دے وانگوں
 کملی پلا دے وانگوں
 میڈی تاں تَس وے ساوٹ

ساوٹ ساوٹ اے ساوٹ

میڈے نیناں کوں تَس درشن دی
 کوئی تَس ہے اندر ٹُردی ہے
 کوئی درشن ہے جیرا کرٹا ہے
 کوئی بَگول ہے بَگول ہمیشہ دی
 کوئی بَگول ہے بَگول ہمیشہ توں
 کوئی پَگ ہے وہم دے بُکل وچ
 کوئی وہم ہے سامٹے ڈسدا پئے
 کوئی خواب ہے خواب اچ ہر شے ہے
 کوئی نیندر اے خواب توں خالی ہے
 کوئی ظاہر آڑ اچ باطن دی
 کہیں روپ اچ آپ نظر دا نہیں

ہر روپ اچ آپ نظر دا ہے
 کوئی ہے تاں سہی جیڑا ڈسدا نہیں
 جئیں رنگ بھرے ہن پراں وچ
 جئیں کیڑا پالا پتھر وچ
 جئیں مڑی دے وچ سُر پاتے
 جئیں گرو چیتے گر پاتے
 جئیں سپی دے وچ دُر پاتے
 کوئی سادھو دور پُکارے وو
 کوئی ہے تاں سہی جیڑا ڈسدا نہیں
 چیرا ڈسدا نہیں کوئی ہے تاں سہی
 کیوں تس نہیں وِسی نیناں دی

ساوٹ ساوٹ ساوٹ اے ساوٹ
 میڈے پیریں کوں تَس سفریں دی
 کوئی رستہ ہے کوئی پتہ نہیں
 اے مکٹا ہے یا نہیں مکٹا
 کوئی منزل ہے جیری ہے دی سہی
 میں ٹُڑا ہے بس ٹُڑا ہے
 میڈے پُھٹاں پُھٹاں تلیاں تے
 ہک فوج ہے پوری چھالیں دی
 ہر چھالے دی گنڈھ پاٹی ہے
 کیوں تَس نہیں وِسی پیریں دی

ساوٹ ساوٹ ساوٹ اے ساوٹ
 میڈے مَن کوں تَس ہے مونجھیں دی
 ہر شام کوں مونجھ دیاں کئی ڈاراں
 کئی جوڑ قطاراں آندیاں ہن
 کوئی دھک دھک، دھک دھک سینے وچ
 اے دھک دھک، دھک دھک کیا ہے پئی
 کوئی مونجھ مسلسل ٹردی ہے
 ایں ٹور دی ڈور تے ساہ ٹردن
 اے ساہ تاں ہووٹ ہن میڈا
 کیوں تَس نہیں مَر دی ہووٹ دی
 (پردیسِ اچ و سدے سنگتی شاہد خیالوی دے حضور)

اے ساوڻ توں وی میں وانگوں
 تیڈی پیڻگھ دے رنگ وی تے ہن
 کئی لسیاں جھڑیاں پی ویندن
 کئی لاٹاں تے سوریا دے
 تیڈے راہ وچ کٹیاں پی ویندن
 تیڈے جس دے ہس وچ اتلی تے
 رس اپنی لٹیاں پی ویندن
 دل اپٹا اُوں دریا وانگوں
 جیکوں اپٹے مٹیاں پی ویندن
 اے ساوڻ توں وی میں وانگوں
 میں وانگوں توں وی تے ہن

پینگھ

اِس پاسوں ہک گھوڑا ہے
 جیرا بھچد اِپے
 اُوں پاسوں کجھ بندے ہِن
 جیرے تُو دے پِن
 پہوں پرے تائیں
 کوئی پاٹی ہے
 پروں برف دے
 چٹے روہڑ سدن
 کنیں روہ دے وچ

کوئی لکری ہے
 کوئی پاٹی وچ
 کوئی مچھی ہے
 کوئی بھوئیں ہے
 جیری نیلی ہے
 ایس نیلی نیلی چا درتے
 ہک لیک جہاز دے دھوئیں دی
 میگوں پینگھ دے وانگ نظر دی ہے
 اجاں پینگھ کوں آ کھونہ نکلے

بِسْمِ اللّٰهِ سَاوِٹِی

تسی بھونیں دی
 کہیں کمبیل اچ
 چھتا ہویا ڈپڈر رڑ کے
 ساوٹ آگئے
 کھمب کھڑکا کے
 کندھاں اُتے کاہے کر کے
 ساوٹ آگئے
 سُکی اک وچ لکی پھدی
 سُنکے پتر دا اولّا گھن کے
 چلکی
 ساوٹ آگئے

تپڑے وی اُدھر کا مار کے
چرتائیں چر کے
ساوٹ آگئے

شام توں پہلے پہلے چڑیاں
لکری تے گُہرام مچایا
ساوٹ آگئے

کالِ کڑچھی
بک واری اسمان دوڈٹھا
خیر دی مینہ دی سورت پڑھ کے
اُچی اُچی ٹالھی اُتے پھوکاڈتا
ساوٹ آگئے

دور ٹیئر پو لی ہے کوئی
میں کیا کیتا، میں کیا کیتا
میں کیا کیتا آکھ کے آکھیس
ساوٹ آگئے

بغلاں اپنی بگچی کھن کے
 ہو لیں ہو لیں تُردا ویندے
 آدھا ویندے
 ساوٹ آگئے
 سینگھی سینگھی ساوٹ آگئے
 مٹی دی خوشبودے ہلے
 سنے گو ہے سنے چلے
 بال ونڈا ون پٹے پھلے

ہر بندہ ایں ماہ ساوٹ کوں
 ہر کچھو ایں ماہ ساوٹ کوں
 اپنے رنگ وچ ڈیہدے

پکھواں ڈٹھا ساوٹ
 رستے والیاں پریں دھوٹ آیا
 پکھواں ڈٹھا ساوٹ
 پکھواں کیے ٹوبھے تارٹ آیا
 پکھواں آکھیا ساوٹاں
 ہک چوگ وٹاوٹ والا موسم
 اپنی اپنی پو لی دے وچ
 گاؤں، گاؤں والا موسم
 پکھواں ڈٹھا جو کجھ ڈٹھا

میں نہیں ڈٹھا
 میں ڈٹھا ہے
 اپنے اندر دے اُکرس دے وچوں
 نگ اچ تیلی مار کے پچھوں
 کھنگدیں کھنگدیں سڑیاں ہو یاں
 انگلیں دے وچ دُکھا سگریٹ
 مُکدا سگریٹ
 یار سلیم اپنے اُتے
 ساوٹ کوں اے گلہ ڈیندا پیٹھے
 ساوٹ دے وچ سگریٹ اندر
 توڑ تماخوں سنا ہوندے
 سگریٹاں اوکھیاں کھلدن

”کھوہ“ دے بیت

”کھوہ“

کھوہ تے گیتم..... تریہہ وسماوٹ

کھوہ دے گل تے

پورے زوردی ہکل ماریم

تریہہ وسماڈے

کھوہ وی میکوں

پورے زوردی ہکل مار کے

ولدا آکھے

تریہہ وسماڈے

تریہہ وسماڈے

تریہہ وسماڈے

میں وی تسّا

کھوہ وی تَسا
 تسی کھوہ دی لالی
 کھوہ دے بگل دی
 ٹالھی تسی
 تسی کھوہ دی پری
 کھوہ دی سینگھی
 کئی ورہیں دی تسی پو ہڑ
 تسی پو ہڑ
 آخر پو لی
 میں تاں تسی
 روہ وی تسا
 روہ وی تسا کھوہ دے وانگوں
 روہی تسی
 ایں بھوئیں دا
 جسم دامان اے
 اندر تھل اے

تھل ای تھل اے
 تیڈے وانگوں
 اتنی ترشنا
 اتنی ترشنا
 اتنی ترشنا کون بُجھاوے
 ونج کہیں دُل دریا دو ونج
 کھوہ تاں ہالیں آپ وی تسا
 کتنے توٹی
 سنڈا گیاں
 تر یہہ وسماڈے
 تر یہہ وسماڈے
 تر یہہ وسماڈے

کھوہ ای کھوہ اے
 تسا کھوہ ہے
 کھوہ ای کھوہ اے
 دنیا ساری
 کھوہ دی ول دی
 کھوہ دے بگل دی
 ٹالھی جتنی سونہہ رکھدی ہے
 کھوہ دے ڈپڈر
 کہیں کہیں ویلے
 کھوہ دی چپ و ساڈا بندے ہن
 کھوہ دے پاہر

اُتلے کھوہ وچ
 کھوہ دے سادھو
 پورے کھوہ کوں
 تسے کھوہ کوں
 رت دی لت تے لا چھوڑیا ہے
 تسے کھوہ دی تس نہیں وِسی
 کھوہ دے باہر..... جے کر چاٹے
 چاٹے کھوہ دی لالی
 لالی وی تاں وَل نی وَلی

اچ وی کھوتے
 پورے کھوتے
 آدم ہوا بھنوا بھر دا ہے
 کھوتے دی پیر دا آخری گالھڑ
 کھوتے دی پیر کوں چھوڑ گیا ہے
 کھوتے دا پیل
 کھوتے دیاں جالیں
 کہیں وٹ ویڑھ دی
 ویڑھ اچ آگئے
 کھوتے دی راکھی
 کھوتے دے راکھے
 کوئی پتہ نہیں
 کھنتے گئے ہن

ڈریاں ڈریاں
 کھوہ دیاں پریاں
 اُڈ گئیاں کوہ قاف دے پاسے
 روہ دواڈ گئی کھوہ دی ماہی

روہ دے ڈینھو
 کابلی ڈینھو
 کھوہ دے گل تے پہرے ڈیندن
 کھوہ دے چارچو دھاروں کھکھریں
 کھوہ دانانگ وی
 کھوہ دیاں چڑیاں
 کھوہ دی لالی
 کھنمباں سودی نگل گیا ہے
 تابع تھی گئے کاٹے دیہہ دے
 کھوہ دی بو ہڑکھی رہ گئی

پاٹنی
 کھوہ دا پاٹنی
 سارا پاٹنی
 کھارا پاٹنی
 گا دھی
 کھوہ دے گل دی گا دھی
 کھوہ دے تل وچ بھنی پئی ہے
 کھوہ دا بو کا چھوڑ کے آخر
 باہروں بھڑگئی کھوہ دی رسی
 کھوہ دے اندر کوئی بدبو ہے
 کھوہ دے باہروں ہر شے تسی

دھمی دھمی جاگا میڈے کھوہ دا کاگا
 ٹلیاں ننیں وچیاں چُپ ہے مہاگا
 میڈے کھوہ دیاں چھاہیں، چھاہیں پیٹھ قسماں
 میڈے کھوہ دی بوہڑ، بوہڑ تے دھاگا
 میڈے کھوہ تے چرہل جگہی آں ویدا
 نہ بھاگ تھی گئے میڈا کھوہ سُبھاگا
 میڈے کھوہ دی بلبل میڈے کھوہ دی سیتا
 میڈے کھوہ دی کوئل میڈے کھوہ دی رادھا
 دھمی دھمی جاگا میڈے کھوہ دا کاگا

تَسے کھوہ توں اُڈِ گئے چڑیاں دے جوڑے
 سُک بگئی ہے جتڑی مَر گئے مکوڑے
 میڈے کھوہ تے چمبڑی ون ویرھتس دی
 وٹ وٹ دے لٹیاں دی رَس نچوڑے
 ناں ساوی تھئی ہے ویرھے چنبیلی
 ناں گجرے کیتے کہیں پُھل ترورے
 وَل کہیں وی لڑنیں پینگھاں ہنڈایاں
 وَل کنتی کھیڈے لاڈو پلوڑے
 ناں ہل پنجالی ناں رین ٹلیاں
 او نیلیاں منجھیں ناں اتھرے گھوڑے
 تَسے کھوہ توں اُڈِ گئے چڑیاں دے جوڑے

تسی تسی ٹالھی تے کھوہ دے بگل تے
 تسی تسی لالی تے کھوہ وچالے
 راکی ناں راکھے ٹلیاں دی چُپ ہے
 بھاڑ کوں رہ گئے ہاریں دے بھالے
 میڈا کھوہ وکھو تھئے بر تھئی حویلی
 ڈیوے اموندھے جالاں تے جالے
 اللہ کھوہ وساوے میں آپ گھنساں
 پیریں دی جھانجھر کناں دے والے
 میڈے کھوہ دے چڑیاں میڈے کھوہ دی چھیری
 میڈے کھوہ دیاں پیریں رب دے حوالے
 تسی تسی ٹالھی تے کھوہ دے بگل تے

تسی تسی ٹالھی تے کھوہ دے بگل تے
 کوئی لوط چمڑی پاٹی دی ول تے
 کوہ قاف ول گئے میڈے کھوہ دیاں پریاں
 چڑیاں دی چپ ہے اچڑے پیل تے
 کہیں روہ تے اڈ گئی میڈے کھوہ دی ماکی
 میڈے کھوہ دے طوطے موئے آٹ تھل تے
 سرمی نہیں رادھی کٹکاں نہیں رادھیاں
 میڈے کھوہ دے گیرے نہیں آئے ول تے
 میڈے کھوہ دی جھنگی، جھنگی دے بغلے
 جھنگی دے بغلے سندھڑے دے تل تے
 تسی تسی ٹالھی تے کھوہ دے بگل تے

لالی میڈے کھوہ دی لالی ست زبانوں چاٹے
ست، ست گاؤں، گاؤں والی کیوں چپ تھی گئی ہے
جیویں سارے کھوہ دی پولی چوری تھی گئی ہووے
جیویں کہیں دا گئی مَر ویندے ایویں چپ تھی گئی ہے
پولی پول وے پکھٹو کھوہ دا گئی تاں پولی پول

کاگا میڈے کھوہ دا کاگا کٹھے کر توں کاگے
 کھوہ دی راکی کھوہ دے راکھے چوری کر کے بھاگے
 کھوہ دیاں بھینڈاں تھی گیاں ہن پار دے نہر حوالے
 کوئی تاں کھوہ تے ہووے پیا کوئی تاں کھوہ تے جاگے
 پولی پول وے پکھٹو کھوہ دا گئی تاں پولی پول

کوئل میڈے کھوہ دی کوئل گئی تاں بیت سٹا
 پیر فرید دی کافی یا ول بابا بے شاہ
 کوئل میڈے کھوہ دی کوئل توں تاں چپ ناں تھی
 لطف علی دے سراں وچوں سچل سیں کوں کاگا
 پولی پول وے پکھٹو کھوہ دا گئی تاں پولی پول

اُڈِ بگنی اُڈِ بگنی کھوہ توں اُڈِ بگنی مونجھیں والی ڈار
 ککری اُتے جاگ پیا ہے چڑیاں دا چلکار
 ناں ایں گئی مدرسہ پڑھیا ناں میں مکتب پڑھیا
 مال وی میڈا میڈے وانگوں میں وی مال دی کار
 بھاگ دی چٹھی گھن آیا ہے آخر چپ کلیرا
 کندھی اُتے جاگ پیا ہے کاویں دا کرکار
 یار کریمن ودا کہیں دے گیت دا مصرعہ گاندے
 ”گورے دے ہن پنج روپے سانول دا ہزار“

کھوہ دے اندر ڈیڈر کر کے دور ٹیئر پو لے گئی
 مال دا ذمہ موہری پگاں دا گئی چھیڑ و ناں ڈھولے گئی
 کتنے ڈر ہن وستی اندر جسم ولھیٹ کے رُدے ودن
 پگلیاں دے وچ رات دی ماء ہے در اپٹا ناں کھولے گئی

کھوہ میڈا وس پئے خواب وچ ڈٹھا ہم
چھیڑو گاندے ودے ہن خواجہ سیں دیاں کافیاں

چٹ پاٹی لائی ودے مونڈھے اُتے کہی ہے
پاٹی وچ بغلے پنے اُتے لالیاں

پکھوں دے ٹولیاں بُور والے پیریاں
پیلی پیلی سری ساوے ساوے ٹالھیاں

میویاں دے باغ ہن ساولیں دی شاہی ہے
ککراں دی جھنگی ہے پچلاں دے پالیاں

پیریں وچ جھانجھرو سیندھ وی سندوری ہے
گل کھٹالا ہے کنیں وچ والیاں

آگے اُتے سِلہیں نال مور بٹے ہوئے ہن
 چنے اُتے چندر چکور بٹے ہوئے ہن
 کندھی وچوں مٹی والی خُشبو دے پلے ہن
 سانوٹی دے سوبھ وِچ ہتھیں گھڑمالیاں
 اکھیں جڈاں بھالیاں تاں آئیاں بھنوالیاں
 خواب وِچ ڈٹھا ہم کھوہ میڈا وِس پئے

سندھ در یادے بیت

سندھو تیڈی سیڑھ اُتے پڑی اساں ٹھیلی ہے
نیلے نیلے پانی وچ پھل اساں لوڑھے ہن

سندھو تیڈی خیر اساں دم دم منگی ہے
مچھی اساں نی نہیں پونگے اساں چھوڑے ہن

دیگری دا ویلہ ہے کندھی اُتے میلہ ہے
کوئچیں دے قطاراں ہن ہنساں دے جوڑے ہن

چوڑویں دا چن ودا سپیاں گولیندا ہے
ریت ہے تے رات ہے میں ہاں مکوڑے ہن

دریا وی لاڈ ساڈے مُڑ مُڑ ڈھدا گئے
 وا وٹ وٹ دیاں ویٹیاں مروڑے ہن
 رات اساں سچی مچی پری لہندی ڈٹھی ہے
 رات اساں سچی مچی تارے ونج تروڑے ہن
 ”کاشی“ تیڈا ”ڈپھی“ والا پیٹ شالا وسے پیا
 منجھیں دے مہاگاں کَلے کَلے اُتے گھوڑے ہن
 سندھو تیڈی سیڑھ اُتے پڑی اساں ٹھیلی ہے
 (کروڑے سنگتی کاشف رحمن سہیڑنال من دریادی رات)

سندھو سئیں دا ڳاؤن

مَن تے یار ٺُکاڻے ساڙے
 سب ڏکھ دریا جاڻے ساڙے
 دھمی ویلا پئے اُگھلاند
 دریا اندر چن چوڙاں دا
 ڳاندا آندے ڳاڻے ساڙے

پڑا بھاگیں بھریا ساڈا
 مچھی ساڈی دریا ساڈا
 دریا نال مہاٹے ساڈے

کاگا ساڈا کونج وی ساڈی
 دُل دریا دی مونجھ وی ساڈی
 کانے تے لئی لاٹے ساڈے

پاک ہے پلوں دانگوں سائیاں
 دِل ہن پاٹی وانگوں سائیاں
 کیا ہے ویس پُرانے ساڈے

من تے یار ٹکاٹے ساڈے
 سب دُکھ دریا جاٹے ساڈے

سَندھو تیڈے چھیاں دی پاٹیاں دی خیر وو
 سَندھو تیڈے مٹ دے موہاٹیاں دی خیر وو
 جیرے پکھی واس ہن اوہے دسوں واس ہن
 کندھی کندھی کیہل ، گٹاٹیاں دی خیر وو
 راجہ تیڈا ہنس اے تے کو، نچھاں اتھاں راٹیاں
 راج تیڈا وسے تیڈیاں راٹیاں دی خیر وو
 مَن اُتے گلیاں دے وچ سُقراط ہن
 سپی سپی موتی والے داٹیاں دی خیر وو

اکھ بُلھن دی گُم تھی گئی ہے
 کن گئیاں جل پریاں تیڈیاں
 گمی ، گمی تھیاں گمیاں
 کونجاں دور اڈریاں تیڈیاں
 پاٹی انت لکیر تھیا ہے
 مچھیاں پھڑک کے مریاں تیڈیاں
 بھردیاں ، بھردیاں بیٹ تھیاں سن
 مٹیاں بھاگیں بھریاں تیڈیاں
 بیٹ تاں تیڈی موت دا ناں اے
 کتنے لاشاں تریاں تیڈیاں

مَن دریا تے قبضہ تھی گئے
 نانگا تیڈے مَن تے جھریاں
 ناں کوئی وَنجی وَجی مَن تے
 ناں ماہیوال دیاں منجھیں چریاں
 کیا کوئی ہلکھن درشن ڈیوے
 کیا کوئی پکھٹوں مارے بھریاں
 جھڑ دا بونبا ڈیہدا ویندے
 ڈوہیں مٹیاں ڈریاں ڈریاں
 کن گئی تیڈے مَن دی پوہڑ
 کن گئیاں او دانش وریاں

”سنگتی شمال مُہاٹا دے حضور“
(ہک ڈینھ تے ہک رات جیری من تے گُزری)

میڈیا رِشمال مُہاٹا ڈس
ہک چوڈی گزری ہے کندھی تے
وَل کندھی تے ڈینھ گُزرا ہے
کوئی چن ہے چوڈی رات دا چن
چن سندھو چوں نکدا پے
چن کھیڈا دارہ گئے چالیں تے
چن سوھٹا ہے چن چنگا ہے

کوئی فجر ہے سندھ دریادی
 سچھ پانی پی کے ٹردا پئے
 ایں دل داماں اچ رُل وُجئے
 سچھ مل لایا ہے سو جھل دا
 سچھ تَس ورتئی ہے پیریں تے
 سچھ مورکھ ہے سچھ ویری ہے

میڈایار شمال مُہاٹا ڈس
 تائیں پہلا پتَن بٹایا ہے
 توں سندھ سائیں داسینگھا ہیں
 توں سندھ سائیں داسونہاں ہیں
 توں سونہاں ہیں کئی صدیاں توں
 تئیں بُلھن الیندی ڈٹھی ہے
 تئیں سیندھاں ڈتیاں دریا کوں
 توں بھیدی ہیں سندھ سائیں دا
 میڈایار شمال مُہاٹا ڈس
 سچھ مورکھ کیوں سچھ ویری کیوں

چن چنگا کیوں چن سوھٹا کیوں
 ہک دیدھنوائی ہے دریاتے
 میڈے یار شاکل مہاٹے ول
 مونہہ میڈ وکر کے آکھیا ہے
 سندھ آپ مہان ہے دیوتا ہے
 ڈو دیوتا ہن ایس دیوتا دے
 ہک سوم ہے ڈو جھاسوریا ہے
 کہیں سندھو وچ رب ڈٹھا ہے
 کہیں رب ڈٹھا ہے سوریا وچ
 کہیں سوم دے وچ رب ڈٹھا ہے
 رب کہیں کول رنج نہیں کر سگدا
 اے دیوتا ڈکھ نہیں ڈے سگدے

”مہاٹے“

پل دی ڈگری اُتے نچدے
 سِندھو سنیں دے رچھ ہیں اساں
 صدیاں سانگے ساڈے سانگھے
 ساڈیاں ریتاں ریت دی لکھت
 روز ہوائیں سانجھ ویندیاں ہن
 ساکوں پتے کیرھی صدی
 کتنے زخم امان اچ رکھن
 کتنے وہم دھیان اچ رکھن
 اے جیڈی اوقات اساڈی
 ایہو کجھ اوقات
 لاٹنی جتنی عمر اساڈی
 بوہڑ جتنے خواب

سب نظم ہے
رَب نظم ہے

اے نظماں رُردیاں ودیاں ہن
اے نظماں اُڑدیاں ودیاں ہن
سب نظماں ہن

میڈی وستی سیدنگر وِچ
اے ٹکڑی شینے بھوراں دی
جیویں شاہ منظور دی جھنگی وِچ
اے بولی پلکدے پکھیاں دی

جیویں پرلی پرلی وستی وِچ
دُھوں دُکھاڈ کیکھ پلا لی دا
اے نظماں ہن

جیویں سری چاچے فلکو دی
جیویں پیل پوری وستی دا

چندی چھاں تے پکھڑ ووستی دے
 وٹ وٹ دے گا وٹ گاندے ہن
 نت آندے ہن

سب نظماں ہن

اے چھیڑ وڑ دے اجڑ دا

اے دھوڑا بھردی اجڑ دی

اے نال پھٹکی پاٹی دی

چیویں بھونیں ساری ہک ردھم وچ

کئی نظم پڑھیندی پئی ہووے

سب نظماں ہن

اے روہتوں لاھندے پاٹی وی

اے مال وی نال مندھاٹی وی

اے راجہ وی اے رائی وی

کئی نظم دیوار اچ پوری ہووئی

جیرھی تاج محل دا حصہ ہے

ہُن قصہ ہے

اے قصے وی تاں نظماں ہن

سب نظماں ہن
 کئی نظم ہے جیڑھی سم گئی ہے
 جڈاں جاگی ہے
 تھل خالی ہئی

چیرھی کنیں عنوان دی گول دے وِچ
 ہر اٹھ دے پیر تے رُدی رئی
 چیرھی بھڑدی رئی

چیرھی بھڑ گئی ہے کنیں تھل دے وِچ
 سب نظماں ہن

کئی نظم کمبھارن لکھی ہے
 چیرھی گھڑے ساویں گھل گئی ہے
 کنیں شنو دریا دے لہراں وِچ
 کئی نظم ہے روہ دے نہراں وِچ
 سب نظماں ہن

اے پڑوی
 اے پڑ دے نال مداری وی
 مداری نال پٹاری وی

اے جوگی وی
 اے جوگی والی پتھری وی
 سب مٹئے اچھا دھاری وی
 سب نظماں ہن
 اے سچھ دی لالی
 شام اے جام
 تے میڈیاں سنگتیاں دی
 اے کھلدی کھلدی ٹولی وی
 چو دھاروں دھوں دے پھے وی
 کنیں نویں چٹے چو لے تے
 کنیں میلے دے وچ ٹھپے وی
 کنیں نظم دا میل اچ ہتھ چھٹ گئے
 چیرھی رُل گئی اے
 سب نظماں ہن
 اے پاگل میڈی وستی دا
 جیویں بگلیاں وچ
 کئی پیرورائی نظم پھرے

اے کھمٹیں کھڈ دیاں بدلی وِچ
 چویں گئی آسمان دی تاکی توں
 پیاسو جھل کوں ورتیندا ہے
 چویں تا نگ دی تاکی اچ کھڑ گئی ہے
 چویں اڑ گئی ہے کئیں زلف دے وِچ
 چویں لڑ گئی ہے کئی سپٹی جئیں
 چیرھی اپنی ہئی
 اے رکٹ مٹ رکٹ مٹ نظماں ہن
 سب نظماں ہن
 سندھ سائیں وی
 وِچ و سدی اندھی پکھن وی
 اے پڑی وی
 اے پڑی نال مہاٹا وی
 مٹ نال فقیر دی گلی وی
 اے دوری، ڈنڈا، چھٹا وی
 سب نظماں ہن
 اے کاویں دا کرکار وی نظم ہے

چڑیاں دا چلکاروی نظم ہے
 اے جھاراں چلکدے چڑیاں دے
 تخی سروردے دربار اُتوں
 ہر سال دے پھیرے کونجاں دے
 میڈی روہی وچ انھاں ہرٹیاں دے
 انھاں سیہڑاں دے
 اے چوکرٹیاں وی تاں نظماں ہن
 کئی نظم ہے پردی ماکھی وچ
 کئی نظم چیرھی کنیں تھل دی ہے
 او نظم فرات تے تسی ہے
 کئی نظم کتھنیں کنیں نیزے تے
 کئی نظم ہے بھجڈے گھوڑے تے
 کئی نظم شکاری مارڈتی
 سب نظم ہے
 رَ ب نظم ہے

دماں دے بیت
دامانی داخاب

(ویڑھا وسوں وسوں اے)
 وا ودی ٹھردی ہے
 چُنری اُڈردی ہے
 چاندٹی وگھردی ہے
 ویڑھا وسوں وسوں ہے
 پکھیاں دی جھار وو
 اُٹھیں دی قطار وو
 ویڑھا وسوں وسوں ہے
 جاگے والی جاگ اے
 جاگدے دا بھاگ اے
 بھاگ تیڈی ہوند اے
 ویڑھا وسوں وسوں اے

ہلکی پھنوار ہے
 سانوٹی کوں چار ہے
 تانگڑی تلیندی ہے
 ویڑھا وسوں وسوں ہے
 دیگری دا ویلا اے
 مکھا اویا بھورا اے
 کانگڑے دی پُنجھ وچ
 ویڑھا وسوں وسوں ہے
 ویدھ ویدھ والڑی
 سیانی تھئی گالھڑی
 داٹے پنڈے تار وو
 ویڑھا وسوں وسوں ہے

چھیڑو موسیٰ لیکھے

دُل داماں اِچ
 پکیاں پریں
 پریں اُتے ماکھی
 ہتھ لاوٹوں پہلے پہلے
 اکھیں دے وچ ماکھی پا کے
 دُل داماں دا درشن تھیا
 پریں چُٹدیں چُٹدیں یکدم
 سُنکی لاٹنی نال کھڑو کے
 روہ سلیمان دوا نگل کر کے
 موسیٰ بولا
 ساڈے بخت دا باچھا
 روہ سلیمان دی

پر لی کچھ وِچ
 نیں دے پگل تے
 کئی ورہیں توں سُتا پیے
 کئی ورہیں تائیں سُتا راہسی
 جیرے ویلے
 ساڈے بخت دا باچھا جاگا
 اوں ڈیہنھ روہ توں پاٹنی لہسی
 ساڈی تئس وسمیسی

جنڈی سندھ داماں دا ہک چھیڑ و سنگتی موسیٰ ناویں

دھرتی واس

کال داموسم
 دُل داماں اِچ
 کال داموسم
 بگلی دے وِچ
 کندھ دی ڈُل وِچ
 لالی دے ڈُونچے
 اووی بگھے تے
 بگوہ نال لڑدی لالی
 نانگ کوں ڈُکھیناں سگی

”چھیکڑی ساہ“

پر لے پاسوں
 میں ہک باندی
 لٹھتے پہرے کے
 آخری واری
 اپنی وستی ڈیہدا پٹھاں
 تسی بھوئیں تے
 بھر دیاں کندھاں
 مینہ پئے منگدن
 پردی چھاں تے
 کالا کتا سا ہکدا پٹھے

ڈھورے دے وچ
 چکڑ تھئے ہوئے
 آخری سولہ دے
 چھیکڑی ساہن
 کہیں چلے تے تھاں نہیں کھڑکا
 کہیں کندھلی تے کاں نہیں کرکا
 لمیں لینہ تے
 چھیکڑی جھڑکا
 اُٹھ دی کنڈ تے لڈا ویندے
 سارے رستے ویندے پے ہن
 سارے پیرے ویندے پے ہن
 آوٹ والا کھوپیرا
 کال گر یہہ دا پیرا
 دھوڑا بھردی ڈس دی پئی اے
 وستی مردی ڈس دی پئی اے

دامان دی مینہ دی دُعا

اللہ سوھٹا مینہ وسا کٹکاں کوں پانی لا
 کٹکاں تھیون وڈیاں اساں پنوں گہڈیاں
 اللہ سوھٹا مینہ ڈے خیر والا مینہ ڈے
 اللہ سوھٹا وائیں گھول مٹھیاں تے ٹھڈیاں
 ویڑھے وچ سک گئی ویڑھے والی پر وی
 نجیاں تھئے پھوترے پھوترے دے تنڈیاں
 پک پک کر کے خالی تھی گئے ہن
 لکڑاں دے ٹوکرے کبوترے دے کھڈیاں
 بیل سک گئی ہے کمبیل سک گئی ہے
 ڈاج والے کھٹوں ساڈے اٹھاں اُتے لڈیاں

سنگتی برٹش پاکستانی ہادی شہزاد نادیس

بندے موئے جیڈا ارمان میاں

موئے کو نجھاں دا موئے لالیاں دا بندے موئے جیڈا ارمان میاں
 کچی پوہڑ دا کپے ٹالھیاں دا بندے موئے جیڈا ارمان میاں
 گتے بھونکے ہن کاں کر کے ہن بھونیں امب آئے لڈ لوک پگے
 خالی گھراں تے لگے تالیاں دا بندے موئے جیڈا ارمان میاں
 کھا چپ بگنی ہے ہر کندھلی کوں ہر ویڑھا ہے ویران جھیاں
 بُجھے ڈیواں دا خالی جالیاں دا بندے موئے جیڈا ارمان میاں
 کنیں راج دی ریت دے چرنے وچ میڈے بھاگ دادھا گہ ہئی کاٹنا
 بھنے ونگاں دا باہیں خالیاں دا بندے موئے جیڈا ارمان میاں

ٹلیاں وہیاں پلے جاگے
 سُنّے دَگ تے میلے جاگے
 در کھلے ہن معافی والے
 جیرا جیرے ویلے جاگے
 چُپ وے مویا باگی کلّو
 اتنا کون سویلے جاگے
 ”آڈو“ چھیڑے بھگت کبیرا
 روہی نال روہیلے جاگے
 ساڈا مُرشد چڑھدا سچھ اے
 مُرشد جاگا چیلے جاگے

اساں کاڳے ہیں

ڈو کاں ہن لڑ دیں لڑ دیں ہوئیں
 ایویں تلے آئے ہن..... لکری توں
 پر بھنے گئے ہک کاڳے دے
 پروں تاڑ اچ بکھاؤتا ہئی
 اچاں آجڑی وٹا نہی چاتا
 اوزخمی کاں کوں چاتی گئے
 ہن لکری تے کُہرام ہے
 ایویں کاں کاں کاں مچ گئی ہے
 اُنوں بھپڈاں چردیاں و دیاں ہن
 جیریاں چردیاں رین

ہک گا لھڑ پیر دی چوٹی تے
 ہک چڑی آپنے آ لھٹے توں
 ہک کال کڑ چھی پیل توں
 ہک لالی لک کے ٹاھی وچ
 مخمور قلندر ری پنے توں

اے سارا منظر ڈیہدے رہے
 اساں لوک وی کاویں وانگ ہسے
 ساڈے بعد دے وچ کرکار ہوندن

اللہ کرے خیر ہوں اُپلھی ویندی پئی ہے
 شام دا ویلا ہے تے لالی ویندی پئی ہے
 چلے اُتوں چھاں گئی نلکے تے دھپ ہے
 گاڈے اُتے ویڑھے والی ٹالھی ویندی پئی ہے
 بَٹ تہیڈے اُٹھاں دی قطار ایویں جاپدی
 چویں کوئی پپلاں دی پالی ویندی پئی ہے
 پروں کوئی تانگ جیندی خوشبو دے ہلے ہن
 مہندی والے ہتھاں وچ تھالی ویندی پئی ہے
 تار کندھی والا وڈا گھر ملکائی دا
 لسی والی ڈولی جتھوں خالی ویندی پئی ہے

ہن آپٹے ملخ دیاں راٹیاں
 تر پلیندیاں لاٹیاں
 ساڈے چھتیں سو سو آٹھٹے
 ساڈیاں چڑیاں ہن درکھاٹیاں
 کہیں زلف دے ول ونکیو سے
 ول کھاندے پگے بھرکاٹیاں
 میں کیویں کلبھی کھیڈساں
 ناں پڑ ہے ناں سنکتاٹیاں
 کیا پو لے رعیت راج دی
 جتھ راٹیاں پیروں راٹیاں

تریبے کہو جھنیں

مُری مال تے میں

اساں پاگل ہیں

اڳڑے پاگل نہیں

اوہووو اچھا توں

کیرے ویلے آئیں

ڈلڑی اندر دُھوں

نیناں وچوں نین

پہلی کٹی

پوٹا پوٹا لائی دا
 تسا تھیا پائی دا
 پائی دے ڈوٹیاں
 پییاں ہن اوپٹھیاں
 کوئی بے وسی ہے
 ہر شے تسی ہے
 بھائے وچ بھیداں
 کھلے اُتے کٹیاں
 رُ پییاں چٹیاں
 پائی بھرٹ ٹوئے دا
 ٹوئے دے ڈوچڑیاں
 پک چڑی مَر گئی
 پہلی کٹی ڈٹھی ہے

مونجھاں لاہندیاں پیاں ہن
 کوئجھاں اڈ دیاں پیاں ہن
 کال کڑچھیاں وٹ وٹ تے
 تسبیج پڑھدیاں پیاں ہن
 دریا رُک گئے دول وی رُک گئے
 بانگاں ملدیاں پیاں ہن
 مَن مونجھا ہا مَن دے اندر
 راگاں چھڑدیاں پیاں ہن
 کلے کٹیاں چُپ ناں کرن
 بلیاں ڈردیاں پیاں ہن
 کاگا کر کے وقت نماشاں
 کجھ ناں تھیوے وسوں کوں

”روہی یا ترا“

”آڈو بھگت“ رلے اساں روہی چھاٹی

شاہ جی پاٹی

خیر گڑھ توں دیرا ورتائیں

دیرا ورتوں چاٹا توٹیں

روہی دے وِچ

رُلدے رہ ہیں

سروچ ریت اے

اکھیں اِچ ریت اے

روہی اندر اساں روہی ساڈے اندر

تریبہ ہے مُرشد

جی بھگت سیں پاٹی حاضر

ہٹیں حاضر

شاہ جی پانی

پوری روہی چھاٹ کے آئے ہیں

وٹ وٹ نال الیندے رہے ہیں

پیر فرید دی روہی اندر

ٹولھے تلے

سہی دی سک و سما کے آئے ہیں

کہیں ٹوبھے وچ پانی کوئی

کہیں ٹولھے تے آ لھٹا کوئی

کتنا سیک سڑیہہ ہے مُرشد

تریہہ ہے مُرشد

جی مخمور قلندری صاحب

پاٹی حاضر ہٹیں حاضر

شاہ جی صیب

مرید کوں آکھے

پاٹی گھن آ

پاٹی آگئے
 کجے جگ وچ کٹھا پاٹی
 جگ دے نال گلاس الگ ہن
 اتنی کاوڑ..... اتنی نفرت
 میں نہیں پیندا
 میں نہیں پیتا
 پاٹی کیوں کافر ہو یا

ڈاھر دِل وِش

جیندے درشن رزاق چنٹ کرائے رنگ پور روہی دانگتی

کوئی روہی ہے

بھوں تسی ہے

جیندے سینے تے

کئی صدیاں توں

کُئی تَس ہے کھیڈ دی آندی ہے

کُئی ڈاھر ہے جیری روہی دی

پئی پسلی وچوں نکدی ہے

اوڈاھر اڈیلاں ڈیندی ہے

چویں پاٹی ہے کجھ قدماں تے

اساں پاٹی پی نہیں سگدے

چویں دریا سامنے واہندا پے

اساں اوتائیں پُچ نہیں سگدے
 کوئی راز ہے بچھ نہیں سگدے
 چویں تس دے دھیان دا انت تھئے
 چویں تس کوں کوئی نروان ملے
 چویں ول ہک واری روہی کوں
 کوئی تسہا کڑا آن ملے
 ایس جاہ تے ہاکڑاوا ہندا ہا
 ایس جاہ تے ہاکڑاوا ہندا پے

خواجہ غلام فرید سرکار دے حضور

میڈا خواجہ سیں
 تیں چس چئی ہے
 تیں روہی ڈٹھی اُوں ویلے
 جڈاں روہی، روہی ہوندی ہئی
 جڈاں ہرٹیاں عربی نہی سکھی
 جڈاں پہلا حرف اذان آلا
 اناں تتر تلوراں نہی سٹیا
 جڈاں لائے کھار نسر دی ہئی
 جڈاں چنڈی پیٹھ مکوڑے ہن
 جڈاں پرتے گا لھڑ چردے ہن
 جڈاں ٹو بھے تار ہن روہی دے

جڈاں چھیڑو دے ہتھ مُر لی ہئی
 تیڈے کافیاں پگاندی ہئی روہی
 اجاں سیم و دی ہئی ہاکڑے دی
 تیڈے کول نواب دی بیعت ہئی
 تیڈے نال تاں قافلے ٹر دے ہن
 تئیں حُسن ڈٹھا ہے روہی دا
 تئیں چس دی تس و سَمی اپنی
 تئیں تس نہیں ڈٹھی روہی دی
 میڈا خواجہ سئیں تئیں چس چئی ہے

”تھل یا ترا“

تھل میڈا آپٹا تلور میڈے آپٹے
ساوے ساوے کھگلاں دے پور میڈے آپٹے

پیرے میڈے آپٹے ٹور میڈی آپٹی
راکھ میڈی آپٹی گدور میڈی آپٹی
گور میڈی آپٹی ہے پور میڈے آپٹے

لٹھے میڈے آپٹے کونج میڈی آپٹی
میڈی ساری وسوں دی مونجھ میڈی آپٹی
چٹے میڈے آپٹے چندور میڈے آپٹے

تس میڈی آپٹی ہے مینہ میڈا آپٹا
دیگری دا رٹھیا سرینہہ میڈا آپٹا
شام میڈی آپٹی اسور میڈے آپٹے

وِڑھے وِج جھری ہوئی پر میڈی آپٹی
 چلہا میڈا آپٹا چنگیر میڈی آپٹی
 ساگ میڈا آپٹا تنور میڈے آپٹے
 ساوے ساوے کھگلاں دے پور میڈے آپٹے

رات وی الیدی ہے ریت وی الیدی ہے
 بے اُتے چوڑویں تاں چاندنی منیدی ہے
 چن پوری رات ساڈے چھتاں اُتے کھیڈ دے
 وا پورے تھل وچ سیٹیاں مریدی ہے
 تتے ویلے تھل سارا پاٹی پاٹی ڈسدے
 دھپ ساڈے چھیڑواں دی تس وسمیندی ہے
 ہیل والی پنگھ وچ کھگلیں دے اولے تے
 رت ساڈے بُت وچ بانسری وچیندی ہے
 اساں تاں پلوڑے ہیں کھمبڑیں دے ہاکڑا
 پنج ساڈی آن کے تے ساوٹی سکیندی ہے

تھل دی مینہ آلی دُعا

اللہ میڈا مینہ ڈے کوٹھے تے سرینہہ ڈے
کوٹھا تیڈا اُچا کوٹھے دے ڈو ہاریاں

تھل ساڈا تسّا ہے ہتھ جوڑی کھڑے ہیں
ذات تیڈی اُچی ہے ساڈیاں تاں زاریاں

اُٹھ اُتے پنڈ اے گنڈھ وچ یاداں
اللہ بلی اللہ ہو ساڈیاں تیاریاں

ونگ اساں ونگوں وائی اوں ویلے پاوٹی
پاتے آسمان جڈاں کجلے دے دھاریاں

تھل وں پودے وڈے ویلے کوں مسیت وچ
کیتے تَرکاء تھی ڈتیاں پوہاریاں

تھل دے گل وچ پوہڑ مزاج تھلوچی یار مرشد ندیم شاہ قریشی دے حضور

دھالیں

دھال

ڈار قطار اچ ویدی پئی ہے
 کونج کلھی گرلاوے
 صدیاں والی سک سفریں دی
 پیریں وچ ناں ماوے
 سینے اندر ساہ دی پری
 من کوں جاتر کھڈاوے
 اکھیں کملیاں تھیدیاں ویندن
 رستہ دھوڑ اڈاوے
 ٹلیاں دے سڈ آون کنیں
 ڈسدے نین کچاوے

کوئی تاں ہوئے چُپ دیاں چیکاں
 اَن کے چُپ کراوے
 کوئی تاں ہووے مَن اپنِے دی
 تَس کوں اَن وِساوے
 شالا سسیں دے پیرے اُتے
 میڈا پیرا آوے
 رَ ب سسیں میل ملاوے
 ڈار قطار اچ ویندی پئی ہے
 کونج کلھی گُراوے

تیڈے ناں دی پیساں ساوی پیالی
میڈی تس بُجھا چا سہوٹ دا والی

تیڈے ناں دے ونڈ آئے چٹے تے پُھلے
تیڈے ناں دے کڑیاں پا آئے موالی

تیڈے ناں دے ڈیوے، ڈیوے تے ڈیوا
تیڈے ناں دی مہندی، مہندی تے تھالی

تیڈے ناں دے پھیرے کونجاں دے پھیرے
تیڈے ناویں ورد ہے تیڈی قوالی

آدھن فقیرا دل دول ہوندن
دھی دھالاں مارن دھالی

آئے ہیں سہوٹ پیروں رائے
 تس جاتے تے مُرشد جاتے
 تسے آخر چُج ویندے ہن
 کُئی آٹے بھاویں ناں آٹے
 دُل دریا دی مٹ تے آ گئے
 دُل دامان دے سکے لائے
 ہتھاں دے وچ سنیں دا لنگر
 جھولی دے وچ لاپچی داٹے
 کوئی تاں سِک اے اتنی چھک اے
 مینگھ ملہاراں نیٹن نماٹے

بابا بودلے بہار

اوندے آپٹے اشارے
 اوندے آپٹے اوتار
 اوندہ آپٹا اے راز
 اوندی آپٹنی اڈار
 میکوں ٹھیکریاں ڈسایا
 کیویں بھٹ تھیا شاہر
 کوئی سڈ اتجھاں ہا
 آئے پتھریں دے پار
 کیویں کھوڑ اُتے ماس
 جی سرکار
 کیا تَس وسمی
 بابے بودلے بہار

مٹے مٹے

گل مٹے مٹے

پیریں دے وچ جھانجھر چھٹے

انگلیں دے وچ مُندریاں چھلے

نیناں دے وچ تَس درشن دی

اندری اندر ڈیوے پلے

تَس وِسماوٹن والے آ گئے

اتھوں خالی گئی ناں ولے

ہنج دے قطرے وچ دریا اے

تار سمندر دریا تلے

درشن والی خالی تَس اے

خالی تَس ہے ساڈے پلے

مٹے مٹے گل مٹے مٹے

ہُن تَس وَسَا میڈی تَس وَسَا
 سہوٹ دا شہہ میڈی تَس وَسَا
 میں تَس وَسَاوٹ آیا ہاں
 من مَس کرٹے تیڈی چالی تے
 کوئی مے پلوادو ہا درشن دی
 کوئی تھیوے رحم موالی تے
 میں چال تے تھگڑی پدھی ہے
 میں دھاگے پدھن چالی تے
 میڈی تَس دا انت نظر دا پے
 ایں رحمت دی پرناں تے
 ہُن تَس وَسَا میڈی تَس وَسَا
 سہوٹ دا شاہ میڈی تَس وَسَا

پول فقیر پول
 بھن ڈے منگے مونجھاں والے
 بھن چپ دے کشکول
 پول فقیر پول
 تلیاں تلے گھنگر و وچن
 دل وچ وچن دول
 پول فقیر پول
 رستے لا مقسوماں والے
 ڈوہیں مٹھیں کھول
 پول فقیر پول

بندہ تاں بس کھگل وانگوں

بندے اندر پول

پول فقیر پول

پندھ ہے ساڈا محشر توٹیں

چارڈیواراں کول

پول فقیر پول

بھمبھڑا بھوں وسوں دے بیت

دل

پوہا بندے

کندھاں چپ ہن

ڈیو اجالے موندھالا تھے

سامٹی سامٹی کندھلی اُتے

بابے دی تصویر دے کچھوں

یادیں دے انبار پئے ہن

ٹھڈی چاہ دی ادھی پیالی

میز تے پئی پئی
 کالی تھی گئی
 چنڈھاں ہک پئے توں الٹ سونہیاں
 کے جہیں ہونداے
 کوئی وی کوئی
 ایویں میڈا کوٹھا
 چویں میڈا دل

سائرن

دولی پڑتے آا پڑا ہے
 بگلی دے وچ..... کندھ دی چھاں تے
 بریکاں متوں
 سائیکل اُتے
 کاٹھی والی پیٹی دے وچ
 شے وچیندا پھیری والا
 قلفیاں وچکن والے دے وی
 چارچو دھاروں
 ہال پلوڑے جمع پئے ہن
 ہو چنتا
 شالانج دانج ناں مگے
 گھوٹ بگلیندا
 گھوٹ دا بابا
 کہیں آکھیا ہے

بجی نائی توں

خط بٹواوٹن پگیا ودے

ترترتر، ترترتر

سائرَن وچے

دولاں دے دیکار دے وچوں

گھوٹ دی ماء دی کوک آئی ہے

دولی گھر دوولا ویندے

بھنو

ناں آیا کر
 یار کریمٹ
 ہنٹاں میکوں
 تینڈے کول وی ڈر لگدا ہے
 ناں آیا کر
 پوہا کھڑ کے پہلے پچھیں
 کون ہیں میاں
 چچھے ونخ دروازہ کھولیں
 بہر دے دردی گنڈی ڈیویں
 کون ہے جیراڈ وجھی واری
 ایں وتی دی واٹ گذر گئے
 نواں بندہ

زری دیر تے پورا ویڑھا
 اکھیں تاک تے ٹنگ ڈیندا ہے
 کجھاں ڈر ہے
 پوری وستی آدم بوندے نعرے ہوندن
 ناں آیا کر..... یار کریمٹ
 ہٹتاں میکوں
 تیڈے کول وی ڈر لگدا ہے
 ناں آیا کر

”روہ دی کھکھر“

کوئی روہیں کھکھر مچھری ہے
 او کھکھر قابلی ڈینھواں دی
 ساڈی وسوں آٹ کے ڈنگی ہے
 ساڈی وسوں دی ہر کندھلی توں
 ساڈی چھت دی ہک، ہک کڑی توں
 ساڈے باغ دی لڑی لڑی توں
 ول کئی کئی ڈینھو نکلے ہن
 کوئی روہ تے کھکھر مچھری ہے
 او کھکھر قابلی ڈینھواں دی
 کجھ پہہ گئی ہے ساڈی رادھی تے
 کجھ لڑ گئی ہے ساڈیاں نسلاں کو
 جیندا ڈنگ اتنا زہریلا ہئی

بھونیں رتی تھئی روہ نیلا ہئی
 کوئی روہ تے کھکھر مچھری ہے
 او کھکھر قابلی ڈینھواں دی
 کجھ گوتم جی دی آتماتے
 وچ اتنے زور دے ڈنگ مارن
 جیر اسینگھا ہئی کئی صدیاں دا
 جیر اکئی روہاں دا سینگھا ہئی
 بت گوتم دا ایں زہر کنوں
 ول بھورے بھورے تھی گیا ہے
 جیند اہر بھورا لیلام تھئے
 کوئی روہ تے کھکھر مچھری ہے

میں قربان

یارِ کریمؐ
 میں قربان
 پرلی باند
 کماندے سرتے
 کالا انجن
 گھر گھر، گھر گھر
 پانی لگ پگئے کہیاں سم پگئے
 اساں تھک پگئے
 تھکے تروٹے
 دھاوٹی لا کے
 ول وی میلیاں جتوں چھنڈک کے
 میں قربان
 بنی اُتے نکل کرائیں

یار کریمؑ آ کھن لگے
 یار قلندری چیل چاڈے
 اتنا بھولا..... اتنا سادا.....؟

اوکوں اتنا پتہ کوئی
 سید کوں اے گال نہیں کرٹی
 اوکوں نہیں پتہ
 سید کون ہے
 کون ہے چوڑھا
 شیعہ کون ہے
 کون ہے سُنی
 ہندو کیا ہے

اوکوں تاں بس اتنا پتہ
 سب انسان برابر ہوندن
 میں قربان
 یار کریمؑ
 میں قربان

نوحہ

اوئے جمشید اڈ کیکھتاں سہی
 اے دیرہ اوہو دیرہ ہے
 جتھاں دیرہ وال مجال ہے جو
 ادھر رات توں پہلے آوے ہا
 در کھلے ہن ڈر کوئنا ہن
 شر کوئنا ہن
 پاگل آوئے پاگل آ
 اساں دیرہ وال ہیں
 دیرہ وال
 دیرہ وال دامطلب وی تیکوں آندا ہے
 اساں ایں دھرتی دے چئے ہیں پئے
 اساں کنتے ویسوں پاگل آ
 ساڈے ست نسلاں دے قبریں وی

ساڈی رادھی وی
 ساڈے گھروی ہن
 ساڈا دریا وی
 کوئی دریا چھوڑ کے ویندا ہے
 ساڈا حق بٹدے
 تلوار تو ٹی نہیں چا سگدے
 اساں قلم چنوں
 اساں شاعر ہیں
 اے ہر کوئی نہیں
 تائیں میں جگو اوٹے وسوں کوں
 تائیں میں سٹو اوٹے وسوں کوں
 اے نوحہ اپنی دھرتی دا
 اوئے جمشیداڈ کیکھتاں سہی
 اے دیرہ اوہو دیرہ ہے

(سنگتی جمشید ناصر لکھے)

ساڈے رَ لے میلہ ڈیکھے ہا

ساڈے رَ لے میلہ ڈیکھے ہا
 سئیں شاہ عیسیٰ دی نگری ہے
 میڈے مُرشد پاک دامیلہ ہے
 سئیں کیول رام دامیلہ ہے
 کہیں کافر کوٹ دامیلہ ہے
 کوئی میلہ ہے

اساں من دی ترہہ و سماوٹیوں
 آئے ہا سے سئیں دے درشن تے
 ساڈے درشن تھئے
 اکھ ترہہ و سمنی
 روح تازی تھئی
 گئی میلہ ہے
 گئی چتر ہے پھلیں چتری ہوئی
 گئی فجر سنوری ستری ہوئی
 گئی انگل نپ کے بابے دی

آئے پہلی واری میلے وچ
 ہر شے دوڑ تڑایں ڈیہدھے
 چویں پہلی وار جہان تے آئے
 چویں اکھ وچ درشن پھسڑا ہے
 کُئی میلہ ہے
 کُئی دھوتی سٹ کے مونڈھے تے
 ایویں ٹردا ویندے میلے وچ
 چویں کل کائنات خریدی ہس
 کُئی ہانگرے ڈیندی ٹولی ہے
 چیرے لہظہ جیوٹ آئے ہوسن
 ہک رنگ دے جوڑے پئی ویندن
 اے میلے کوں رنگ لئی ویندن
 کُئی میلہ ہے
 کُئی بٹن کھول کے ہانہ مارے
 کُئی ہانہ تے دل بٹویندا پے
 کہیں ناں لکھوائے مُندری تے

کُنئی کاٹھی والے گھوڑے تے
 ہک چکری دے وچ گھمندا پے
 کُنئی اُچی گول چجیکل تے
 بھونیں توں اسمان تائیں بھوندا پے
 کُنئی شام کوں گھر دوویندیں ہونیں
 اواپٹے خالی کھیسے کوں
 ٹٹلیندا اویندے مونجھا ہے
 اجاں سک ہے میلہ ڈیکھن دی
 اجاں چھک ہے میلہ ڈیکھن دی
 کوئی میلہ ہے
 کہیں پاسوں لاؤڈ سپیکر تے
 کہیں ڈھاڈھی دے اے نعرے ہن
 اللہ ہر شے آپ بٹا سنگدے
 اللہ ہر شے آپ ونجا سنگدے
 اے ڈودھر والا بچہ ہے
 اے عورت ہے ہک مورت ہے

جیکوں شیرٹی دادھڑدان تھئے

پنچ پیراں والی گاں ڈیکھو

اے ہکری ہے

ایں ہکری تے رب سوھٹے اپٹاناں لکھوائے

کُئی جو کر ہے

کہیں سرکس دا

جیکوں اپٹا چہرہ نہیں لبھدا

کُئی شیر ہے جیندے چہرے تے

ہک خوف ہے آدم زادے دا

ہک پنجرے جتنے جنگل وچ

کُئی کرتب کر کے جیندا ہے

کوئی میلہ ہے

کُئی کھوہ ہے جیرا موت دا کھوہ

جتھاں جیوٹ کھیڈاے

کھیڈ دے وچ

داء لاوٹی پوندی ہے زندگی وی

ہک چنتا کوئی شے مٹاؤ دا
 جیرا کھوہ دے وچ کھڈ ویندا پے
 کوئی چٹ ہے
 کھوہ دے بگل تے ہے
 جیندے منجھ بھلی بگل ڈھولن ہے
 ہک ہتھ وچ سیر جلیبیاں دا
 ہک ہتھ وچ بلدی سگریٹ ہے
 جیرا قاندے نویں فوٹو دا
 اناں کھوہ دے نجدے پریاں تے
 من سلویٰ دان کریندا پے
 کوئی میلہ ہے
 کوئی پیل کیول رام والا
 چہندے پتراں دے وچ ڈر رادھے
 دربار دی سامٹی کندھلی تے
 کئی ڈیوے کھیر دے ڈیوے ہن
 ہر چیت دی آخری فجر کوں

کہیں چٹے نانگ دے آدروچ
 دربار دے درد اٹل چُپ اے
 ساہ، ساہ چُپ اے
 پل پل چُپ اے
 جے بولے تاں ہک بھجن گاؤں والا بس
 ہک جاتر جگیندی ماہی دے
 گل جھگوں ہن، گل لالاں ہن
 کُئی میلہ ہے
 کُئی کافر کوٹ ہے چوٹی تے
 ایں روہ توں روحاں راجاں دیاں
 ایں روہ توں روحاں راٹیاں دیاں
 کبڈی کاگا کُئی کبڈی چڑیاں تے
 کبڈی کال کڑ چھیاں بَن بَن کے
 اے میلہ دیکھن آنندیاں ہن
 کُئی میلہ ہے
 میڈے مُرشد دے دربار اُتے

گُئی چادر چاڑن والیاں دی
 ہک ٹولی ہے وچ دوی ہے
 جیرے مرشد دے دربار اُتے
 ہر سال دی چادر چاڑ کرائیں
 بے انت مُراداں پاویندن
 جیرے مَن دی تریہہ وِساویندن
 گُئی میلہ ہے
 اتھاں ہر گُئی جیوٹ آندا ہے
 اتھاں ہر کوئی جیوٹاں چاہندا ہے
 گُئی جیوٹاں ہے
 جیرا چار چو دھاروں وِچھاپے
 گُئی دہشت گرد دے کن دے وچ
 ہک واری وِنج کے آکھے ہا
 ساڈے رے لے میلہ آڈیکھے
 عقیل عباس (نکے) ناویں

جیوٹی

ٹھک، ٹھک.....ٹھک ٹھک

کون ہیں میاں

ہاڑڈیہاڑی

سلیں گارا

نال اُستاد دے مندے

تھکے، تھکے

گھر آئے ہا سے

روٹی کھا کے

اکھلگ بگئی ہے

کون ہیں میاں

اکھیں مل کے باہروں نکلے

ول نہیں ولا
 پتہ لگے
 ول آیا ہے
 ڈرویندا ہے
 پوہا کھڑکے ڈرویندا ہے
 پوٹاں دے کھڑکارتوں ڈروے
 سیٹی وچے ڈرویندا ہے
 خاکی کپڑاں اُتے اوکوں
 اپنی لہو دے چھٹے ڈسدن
 ادھی رات کوں اُٹھی پاہندے
 ڈرویندا ہے
 پاگل تھی گئے
 ماءوی اوندی پاگل تھی گئی

پول جمورا

پول جمورا

جی اُستادا

پول جمورا

وسوں والی ساول کن گئی

جی اُستادا

ایں وسوں دی ساری ساول

ایں مٹی دی ساری ساول

مٹی رنگے تڈے کھا گئے

پول جمورا

مالی، بلبل، باغ دا کیا تھئے

جی اُستادا

باغ کوں باغ دے مالی ساڑے

بلیبل دریا پار دو اڈ گئی

پول جمورا

وسوں کیا تھئی

جی استاد ا

وسوں وچ بار ووددی بو ہے

آدم بو ہے آدم بو ہے

پول جمورا

مجرم کون اے

جی استاد ا

میں مجرم ہاں

پول جمورا توں کیوں مجرم

جی استاد ا

مجرم میں ہاں

میڈا جرم اے

ڈس نہیں سگدا

مجرم کون اے

کتھاں کھیڑو

(ساڈے دور دے پالیں دی کھیڑ)

دریا کیندا.....؟

دریا ساڈا

دریا ساڈا کیویں ساڈا.....؟

کئی سو سال توں اے تاں ساڈی

تس وسمیندا آندے

ٹالھی نال اے پو ہڑ کیندی.....؟

ٹالھی نال اے پو ہڑ ساڈی

اے وی ساڈی کیویں ساڈی.....؟

ٹالھی ساکوں چھاں ڈیندی ہے

پو ہڑ پوے دعائیں

باغ تے باغ دے پکھٹو کیندے.....؟

باغ تے باغ دے پکھٹو ساڈے
 اے وی ساڈے کیویں ساڈے.....؟
 بلبل کونل گاؤں گاؤں
 کال کر چھی پڑھے قرآن
 روہی تھل داماں ہے کیندا.....؟
 روہی تھل داماں ہے ساڈا
 اے وی ساڈا کیویں ساڈا.....؟
 ساڈی پو لی ہکا پو لی
 ساڈی چاٹ سنچاٹ سرائیکی
 ہیں رڑی سینگھی توں کیوں منجھی.....؟
 میں منجھی ہاں ہا منجھی ہاں
 توں آدھی ہیں دریا ساڈا
 ہا آدھی ہاں
 توں آدھی ہیں ٹاھی نال اے پو ہڑ ساڈی
 ہا آدھی ہاں
 توں آدھی ہیں باغ دے اندر

پولیاں ہوندن پکھٹو ہوندن
 ہا آدھی ہاں
 توں آدھی ہیں روہی تھل دامن ہے ساڈا
 ہا آدھی ہاں
 بابے ڈاڈے آکھیا ہوسی میں ناں آدھی
 توں آدھی ہیں
 میں آدھی ہاں
 دریا اُتے پہرہ لگ پگئے
 ٹالھی پوہر کپے گئے ہن
 باغ دے اندر ساری چُپ اے
 روہی ساری عربی مل گئے
 دُل دامن دے پیریں سڑ گئے
 وسوں وچ بارودی بوہے
 کھیڈ وں کھیڈ وں کیویں کھیڈ وں.....؟
 کتھاں کھیڈ وں.....؟
 اچٹی نکلی نکلی دھی سائقہ وسیم ناویں

بادشاہ وے بادشاہ

بادشاہ کون ہے
 بادشاہ میں ہاں
 بادشاہ وے بادشاہ
 پول وے سوالی آ
 بادشاہ وے بادشاہ
 وسوں تیڈی منجھی ہے
 ٹالھی تیڈی منجھی ہے
 کاں تیڈے مونجھے ہن
 لالی تیڈی منجھی ہے
 کونجھ تیڈی منجھی ہے
 دریا وی مونجھا ہے
 بادشاہ وے بادشاہ
 نیندر تیکوں آندی ہے

بادشاہ وے بادشاہ
 پول وے سوالی آ
 بادشاہ وے بادشاہ
 جان دی امان ہووے
 توں تاں بادشاہ ہیں
 اللہ بادشاہ ہے
 مکھٹاں دے پڑیاں
 ناں کھیر والا دریا
 لڈ بگئی ہے چن تے
 او پھلے والی پڈھڑی
 میں سٹیا ہے اُتھاں او

چرخہ کتیندی ہے
 راکھی میڈی وسوں دی
 گدڑاں اُجاڑی ہے
 اللہ جتھاں راہندا ہے
 او اُچی نیلی ماڑی ہے
 بادشاہ وے بادشاہ
 بول میڈا بادشاہ

بادشاہ وے بادشاہ
 پول وے سوالی آ
 بادشاہ وے بادشاہ
 پکھواں دی پولی وچ
 وینٹ سٹینڈے ہن
 روہ وچ بھائیں ہن
 روہ سارا نیلا ہے
 وٹ وٹ پیلا ہے
 سمجھ وچ رتول
 بھونیں ساری رتی ہے
 تارا وی میں ڈٹھا ہے
 بھا لگی ویندی ہے

چوری تھی بگنی ہے
 چن والی چاندنی
 چن ساڈا ماما ہے
 وسوں ساڈی راٹی ہے
 راٹی دی کہاٹی ہے
 راٹی ساڈی منجھی ہے
 بادشاہ وے بادشاہ
 ڈیکھ میڈا بادشاہ
 سوچ میڈا بادشاہ

سوالی وے سوالی آ
 سُن وے سوالی آ
 سَم نہی سگدا
 ڈیکھ نہی سگدا
 اکھیں اُتے پٹی اے
 پٹی تلے ڈر ہن
 بول نہی سگدا
 مَنہ وچ سیٹی ہے
 سیٹی وچ جھڑکاں
 رُ نہی سگدا
 پیریں تلے بوٹ ہن
 بوٹاں تلے وسوں ہے

جگارے

ملک ”سجا“

جیرے ڈینھ توں

کن اے میڈے

یارالادے سو نہیں تھئے ہیں

میں اُول ڈینھ توں

سٹدا آنداں

گھر دے نال مسیت داملّاں

لاؤ ڈسپیکر اُتے

جئیں اے کل کائنات بٹائی ہے

حبیب دے اپٹے ست آسمان ہن

اوندے گھر دا چندا منگدے

یا ول موت دیاں خبراں ڈیندے
 یا ول جیندی کئی شے پھٹے
 اوندے گھر اعلان کریندے
 جیرا خبر جہان دی رکھدے
 اے مسلے سب اوندے مسلے
 اے چنتے سب اوندے چنتے
 ساڈا مسلہ ساڈا اچنتا
 ملک ”سجا“
 اکیوں آکھو
 اے ایندی آواز گھٹاوے
 سم نہیں سنگدے

ہک دیگر میڈی وستی دی

اہج چیتز دا چوتھا جمعہ ہے
 چہندی دیگر ہے
 ہک کچے کالے توت اُتے
 گُئی جھار ہے لتھی طوطاں دی
 گُئی سو ریاد یوتا
 صدیاں دی
 گُئی رتول بُت وچ بھر کے تے
 کہیں روہ دی ٹیک ودا گھندے
 گُئی جھار ہے
 چلکدے چڑیاں دی
 جیڑی لکری تے پئی چلکدی ہے

کُئی چاں ہے
 جیرا تارتے پیٹھے چُپ کر کے
 چویں سادھو کُئی
 پروں پیراں والے گھراں توں
 کُئی کتا بھونک کے چُپ کر گئے
 چویں ڈر گئے او
 کہیں اٹ ڈٹھے ہوئے ڈرکولوں
 میڈے سرتے ٹولی چھراں دی
 میڈے خون دی تسی لگدی ہے
 ہک بال دے ہتھ وچ تسلی ہے
 جیرا کھیر گھنٹ پیا ویندا ہے
 گھروں فلکو دے
 کُئی جوڑا مست ٹیڑیں دا
 پیا پرلی باند بولیندا ہے
 کُئی پپٹ کیرے ویلے توں
 برسین دے چٹے پھلاں دے

ودا بو سے گھندے تھکدائیں
 ہک لیلا مولیٰ بشکن دا
 ودا تچکھوں رُدے پنے تے
 جیر اشوق دے نال اُوں پالا ہے
 ہک ٹکڑی شینے بھوراں دی
 میڈی وستی سیدنگرا توں
 کئی دور آوازاں سیٹی دے
 اے دیگر ہے
 کیا دیگر ہے
 ہک دیگر میڈی وستی دی

ناکہ

تلے لہہ آ
 رتے اکھیں
 کھنڈیاں زلفیں والا
 تلے لہہ آ
 اتھاں کھڑ
 تلاشی ڈے
 اے ودی ہے

فلک سیر

ایویں لگدے جیویں
 تھمبامیڈے اُتے آندے
 ایویں لگدے جیویں
 بھوئیں کوں کئی بھر کاٹیاں ڈینداویندے
 ایویں لگدے جیویں
 کندھاں ہک پئے نال الیندیاں پنین
 ایویں لگدے جیویں میکوں
 کہیں دی کئی پرواہ وی کوئی
 میڈے اندر ساہ وی کانتی
 ایویں لگدے جیویں میکوں
 ہر کوئی تاڑ کے ڈیہداویندے
 ایویں لگدے جیویں
 میڈی روح شہزادی تھی گئی ہووے
 ایویں لگدے جیویں
 میڈے کھیسے دے وچ

گل کائنات دیاں گنجیاں ہوون

ایویں لگدے جیویں

میڈے نیناں دے وچ

ڈیئھ لاھندا پئے

ایویں لگدے جیویں میکوں

پروی لگ پگئے ہوون

ایویں لگدے جیویں

دیداں چیریاں بگنیاں ہوون

ایویں لگدے جیویں

میں تاں ہوندیں ہوئیں وی

کائنات ہوواں..... یاوت ہوواں

توٹی اندر سارا ساوا

توٹی تھوڑی تھل نچدے ہن

توٹی گالیں بھر دیاں ویندین

توٹی منظر رمل مل گئے ہن

وت وی میکوں اتنا پتے

میڈے سامنے توں پٹھا ہیں

(جام پور کوٹلہ مغلاں دے سنگتی احمد فراز کا مرید دے ناویں)

بے خبری

تیڈی تانگ اچ ہے
 تیڈی تانگ اچ ہے کئی ہرویلے
 کئی ہرویلے تیڈی تانگ اچ ہے
 تیڈی تانگ اچ نیناں پال کرائیں
 تیڈی راہ وچ رکھ دے نہیں سمندا
 تیکوں پتہ ہے
 تیکوں پتہ نہیں
 کجھ خاب ادھورے نیناں وچ
 جیویں کچی نیندروں جاگ کرائیں
 پا جگراتے کئی راتیں دے
 کئی روگی روگ بھگیندا ہے
 ادھرات کوں روندے
 نہیں سمندا
 جیرا نہیں سمندا او میں ہوندا
 جیکوں پتہ ای نہیں..... اوتوں سانول
 (ہک دیرے وال سگئی صبح اُحنین فضل ناویں)

میں پاگل ہاں

میں پاگل ہاں
 وستی وچ ہک گھروں ہے
 جتھاں ڈیئھ کوں وی کوئی نہیں ویندا
 پرلے پاسوں وستی دے
 غُمتان وی ہے
 حیندے اندر بھڑ دیاں قبریں تے
 کئی ڈیوے پلدن راتیں کوں
 وستی وچ ہک کھوہ وی ہے
 جتھاں کاٹے دیہہ دی قید دے وچ
 ہک پری ہے
 وستی وچ ہک پیر وی ہے
 جتھاں خالی آ لھٹا گا لھڑ دا
 وستی وچ ہک راہ وی ہے
 جیر اکھیں پاسے وی نہیں ویندا

وستى وچ ہک پڈھی ہئی
 جیری اچکل چن تے راہندی ہے
 وستى وچ ہک پاگل ہے
 جیرا آدھے سارے پاگل ہن
 میں پاگل ہاں

تیڈے ناویں

اساں لوک فقیر نمائے جہیں
 تیڈے درشن تھئے تاں اکھ ساڈی
 کہیں پئے درشن دے جوگی نہیں
 اساں لوک فقیر نمائے جہیں
 کہیں چنڈھ وچ
 چپ تے پئے ہا سے
 اساں بے خبرے
 ساکوں علم ناں ہا
 اساں تارا اندھارے گھپ وچ ہیں
 یا بلدی دھپ تے پئے ہا سے
 توں ٹکریں تاں محسوس تھئے
 جیویں کہیں ٹوبھے دے پاٹی وچ

کوئی پتھر آٹ بھلکیدا ہے
 کہیں ساوٹ دی اُکرس دے وچ
 جیویں ہیل ہوا دی آندی ہے
 جیویں کئی ڈیہاں دے تے دے
 کوئی دریا ساٹے آویندے
 اساں لوک فقیر نماٹے جہیں
 اساں اپنی گول اچ ہا سے پئے
 تیڈے نین سمندر نیناں وچ
 اساں اپنے آپ کوں گولا ہے
 اساں لوک فقیر نماٹے جہیں
 بہوں اوکھے آپ کوں لہھے ہیں
 ذرا اکھ کوں آکھ خیال رکھے

پیلی

بُئی ہووے سُنیں

سُنیں پیتی ہے.....؟

آؤ سردار جی

بسمہ اللہ

ملک صیب سوائی ہووے

بھر بھر چاہ دی ٹھوٹھی

چا چا رَبو

ہک ہک تے ورتیندا ودے

کہیں نہیں پُچھیا

رَبو میاں

تُو پیتی ہے

چن سوھٹے ہوندن پروں دے

چن سوھٹے ہوندن پروں دے

میں خاب ڈٹھا ہے

خاب دے وچ

میں چن توں بھوئیں کوں ڈٹھا ہے

میں لالٹ دے دربارا توں

کئی پھیرے ڈٹھن کو جھیں دے

میں ہنس ڈٹھے من دریا دے

کوئی کوک کنیں کوک دی کوئل دی

کوئی بولی تری تری دی

میں چن تے پہہ کے سٹی ہے

گئی خوشبو تھل دے پیریں دی

پئی آندی ہئی جیری چن توٹی

میں ہرٹیاں ڈٹھیاں روہی دے

دامان دی لالی ڈٹھی ہے

ایں چن تے کیا ہے

کجھ وی نہیں

ناں پیریں ہن نال چالیں ہن

ناں پولی ہے نال جھاراں ہن

ناں ڈاراں نال کوئی کونجاں ہن

بس مونجھاں ہن

چن سوھٹے ہوندن پروں دے

ایں چندر اُتے مخمور میاں

چو دھارا دھاری چاندٹی ہے

میں چن تے بہہ کے ڈٹھا ہے

میڈی وسوں چن توں سوھٹی ہے

سگریٹ دُکھدی پئی ہے

دریا رُک گیا ہے

دول رُک گیا ہے

دھویں اٹھدے پے ہن

چھیڑو وَل آئے ہن

بانگِ مِلدی پئی ہے

شام تھی گئی ہے

ڈُتو پگاندا ویندا ہے

بھولوں نچدا ویندا ہے

طوطے اڈدے ویندے ہن

پال کھلدے کھڑے ہن

جیوٹ ہووٹ والی

فلم چلدی پئی ہے

مونجھ ودھ گئی ہے

ڈر دھ گئے ہن
 روح بھردی پئی ہے
 چٹک بکھدی پئی ہے
 تیلی ہلدی پئی ہے
 سگریٹ دکھدی پئی ہے
 شام تھی گئی ہے
 فلم چلدی پئی ہے
 سگریٹ دکھدی پئی ہے

روح شزادی ہے من موالی ہے
 ہر تمنا دی جیب خالی ہے
 ڈیکھ بڑے دے ویدھ وچ اکھیں
 ڈیکھ بڑے تے گئی سوالی ہے
 روز سٹداں صدائیں منگتاں دے
 میڈی بگلی وی اللہ والی ہے
 فرق اتنا ہے آٹھٹا کوئی
 اوہا ٹالھی ہے اوہا لالی ہے
 ڈیکھ ناں یارِ یار کیا کیتے
 دھیان مخمور یار نالی ہے

روہ دی رات

روہ دی چوٹی اُتے رات ساڈی لنگھی ہے
 غاراں وچ لٹھے جیویں روہ دربار ہن
 کڑی کڑی ڈیوے جیویں تارے لتھے ودے ہن
 پروں کئی کماٹ وچ تیر چھکی پٹھا ہے
 ہرٹی دے نال پال سارے لتھے ودے ہن
 رات ایویں لاہندی پئی ہے جیویں کئی آیت اے
 ویلہ ہے نزول دا سپارے لتھے ودے ہن
 اٹھاں اُتے گھر لڈے چھیو ، چھیو بولدے
 دُبیاں دے رلے وٹجارے لتھے ودے ہن
 روہ دی چوٹی اُتے رات ساڈی لنگھی ہے

ساڈی لوڑ تاں ستویں والے چن دے جتنی روٹی
 بھاریں چن وچ بڈھی سونے والیاں چھپیاں سیویں
 ایں واری توں قصے دے وچ چکھاں مڑ نہ ڈیکھیں
 اے میڈی شہزادی ہُن توں پتھر دی نہ تھیویں
 ساڈے بُت وچ مٹی ساڈی اپنی وستی والی
 بھاگ وی ساڈے بھوگ وی ساڈے ول وی حصے چھیویں
 اچ وی بھویں دے وچوں ساڈیاں مہراں نکدیاں پنیں
 ایں وسوں تے لکدے اساں پہلے دے ہووے جیویں
 اساں پتے کنتے ونچتے کنتے ویندے پئے سے
 جیویں گئی بس ودا ہوندے ودے ہیں بس ایویں
 وسوں راٹی تیڈی راڈھی گاڈھی گھڑدی راھوے
 چالیں وانگوں ساوی راھویں پوہڑ جتنی جیویں

ساڈی بھونیں تے صدیاں توٹی ایڈیاں تھیاں جنگوں
 اجاں توٹی کناں دے وچ گھوڑے بھجے ودن
 کالی پٹی پ پوے تاں گھر دو ولیے ویندن
 پتے کچھیں ڈر ہن اندری اندر ٹردے ودن
 روز بھنیریاں وچکٹن والی پتے کنتے بگئی اے
 وستی آلے اٹا چا کے اوندا پچھدے ودن
 پیراں وچوں راہ نکلے ہن اسماں راہیں رلے
 چھالیں والیں پیریں دے وچ رستے رلدے ودن
 جیرے ڈینھ دا دریا ساڈا وردی پاتی ودے
 بٹن تروٹے ودن ساڈے چولے پاڑے ودن

میڈی روح دے وچ تَس ٹردی ہے
تَس ٹردی ہے میڈے من دے وچ

کُئی ہڈھی ہے کئی صدیاں دی
پٹھی کھرکا کھر کے چن دے وچ

کُئی مارے پھوکا ڈیوے کوں
پیا سو جھل پڈدے تن دے وچ

میکوں اپٹا ہووٹن نہیں لبھدا
کوئی بانگ سٹاوے کن دے وچ

تیڈے چہرے وچ چن ڈسدا ہے
تیڈا چہرہ ڈسدے چن دے وچ

پتے وحشت کیا چاہندی اے
 آپ کوں پھولی پھولی ونجاں
 توں بس ڈیکھیں ڈیکھیں پٹھا
 میں بس پولی پولی ونجاں
 کتنی سوھٹی چوٹ اے ایندی
 اپٹے دل توں گھولی ونجاں
 گم تھئی ہامی نین نگر وچ
 من دے اندر گولی ونجاں

رب دی ذات تاں ہے تنہا

لا الہ الا اللہ

وَلِی سَیْنِے اندر بھا

نَیْنِ سمندر دِل دریا

بندہ بندہ رب توں پرے

بندے بندے نال خدا

وَوَی تے اللہ اُف اللہ

لا پروا نہیں بے پروا

مارٹن والے سارے مر گئے

گھوڑے، ملکہ، پیادے، شاہ

پیر استاد دی ڈس وو یار

اپنی سگریٹ آپ بکھا

تائیں وی میڈا اندر کھادے
توں وی ایویں جیویں سگریٹ

صرف بکھاوٹن یاد ودا ہے
باقی جل گئی ایویں سگریٹ

نیناں لالی ہال مصور
تھوڈی دے وچ سیویں سگریٹ

دھواں دھواں اندر دھواں
جیویں جیویں جیویں سگریٹ

خاک ڈبی خالی تھی گئی
آخری ساہ ہن ویہویں سگریٹ

بادشاہ سلامت ہے

پیا کیا سلامت ہے

ہر دُعا سلامت ہے

میڈی ماء سلامت ہے

شہر شہر آدم پو

کُنئی بلا سلامت ہے

قید قیدی کھا گئی ہے

بھل سزا سلامت ہے

زندگی دی ڈوری دا

پک سِرا سلامت ہے

اُندی کھل وچ خوشبو ڈس دی ہے
 اُندی گال اچ بگڑ دیاں روڑیاں ہن
 تیڈے شہر دے اک وی امب تھئے ہن
 ساڈے شہر دیاں پیریں کوڑیاں ہن
 اساں جیوٹ جیوٹے بہوں سارا
 ساڈے کول ڈیواراں تھوڑیاں ہن
 اساں آپ بھنی ہر ونگ اپنی
 ہاہیں اپنیاں آپ مروڑیاں ہن
 کہیں جنم دے وچ میں مجنوں ہم
 میڈے سر دے وچ کئی روڑیاں ہن

ہیں رُی کندھلی گھر وچ پٹھاں
 وَل وی ڈر ہے گھر ونچٹاں ہے
 آپ توں وڈیاں ڳالھیں کیتَم
 پھوں جلدی میں مر ونچٹا ہے

خاب دی اکھ

بہک ڈینھ
 کالے کالے روہ وی
 انت کپاہ تھی ونچٹا ہے
 بہک ڈینھ ڈیکھیں
 پھل وی
 پھلیں دی خشبو وی
 کالی رات وی
 رات دے نال اے چند رستارے
 موسم
 موسم نال ہوا میں
 دریا
 دریا نال اے پکھٹو
 مرو نچٹے ہن
 ول کہیں صُوردی کتوتے
 ساڈے خاب دی اکھ کھلٹی ہے

گُم تھی گئے ہن وستیاں وچوں نانگ کھڈاوڻ والے
 جنگل سارا مل گئے آخر مور نچاوڻ والے
 رُردے ڈاند کوں چھمک مارڻ والا ہتھ نہیں نظریا
 واہندے بل دے تلے آ گئے ڈاند وهاوڻ والے
 اسے ڈر توں اساں اپنی وستی کوں نہیں چھوڑیا
 پتے کچھیں بندے ہوسن نویں آوڻ والے
 جھمر مارڻ والے اجرک چیل تے پدھی کھرن
 اچاں حقہ پیندے پٹھن ڈھول وچاوڻ والے
 ہک ڈینھ ساریاں سُرراں دے وچ روحاں پھوکیاں ولسن
 ہک ڈینھ مَرلی وچوں نکسن ساکوں گاوڻ والے
 اچن چیتی روہ توں لَتھن قصے والے دیہہ
 سچی مچی آئے ودے ہن بندے کھاوڻ والے

مُد گزری ہے کجلے پاتے سیندھ سَنگار ناں سَگے
مَن اپٹے توں مونجھ اپٹئی دا بار اُتار ناں سَگے

اساں شاعر ہاسے اساں تیر کماٹ نہیں چایا
پکھٹوں کیویں ماروں اساں ٹالھی مار ناں سَگے

قبراں دے وچ سُتے پئے ہن دریا روکُن والے
کندھاں ٹور ناں سَگے اساں چندر اُبھار ناں سَگے

تتے تاء وچ سُر کی گئے ہیں جام اے جیوٹن والا
ڈھیر اُبالھی تس ہئی ساڈی جیوٹن ٹھار ناں سَگے

ساڈے ناں تے جیوٹن والے ساکوں پورا جی پَئے
اساں اپٹے پل وی اپٹے نال گزار ناں سَگے

سنگتی شاہد فاروقی (راجہ) ایڈووکیٹ دے حضور

میڈی چھت دے سارے چڑیاں چھوڑا انت چھتیر
 کر بگئی روشن دان دے وچوں کردی کردی شام
 جیرے ڈینھ توں سجھ دیاں لاٹاں ساؤل ساؤل لگن
 وستی دے وچ آن وڑی ہے ٹردی پھر دی شام
 جن دا چانٹ میڈا رووٹ کنیں نہیں ڈٹھا میاں
 پوہ دی چوڈیس من دریا تے کلبے سر دی شام

گُئی نظم ہے ویلہ مَکُن دی
 اِنھاں چڑیاں دا چلکار میاں
 گُئی نظم ہے یار دے آوٹ دی
 اِنھاں کاواں دا کَرکار میاں
 گُئی کال کَرچھی مُدت توں
 پئی پڑھدی ہے تسبیح بسمہ اللہ
 کوئی حمد ہے اللہ سوھٹے دی
 اِنھاں لُٹھاں دا غُٹکار میاں

ساڈا اندر مونجھ توں خالی کر
 اساں اپٹے من وچ آپ وسوں
 اساں آپ رسنوں ہا راند اپٹی
 اساں ویلہ اپٹے نال کروں
 اساں آپ ہنڈوؤں سب چس اپٹی
 اساں اپٹی دیگر آپ مناؤں

●

تھی ویندے ہن سارے منظر میلے میلے شام دے ڈرتوں
 اندر پیلے تھی ویندے ہن شام توں پہلے شام دے ڈرتوں
 گرو آ کھئے پرلے پاسوں کالی رات ہے محشر توٹی
 ہرگئی آپ سنبھالٹ لگ گئے اپٹیاں شیلے شام دے ڈرتوں

●

جتھ کافر کوٹ تباہ تھیون
 اُتھ کیول کلھے رہ ویندن

●

تہوں مخمور قصولی دا ول قصہ رُ نہیں سکپا
 ایں قصے وچ پہلے پہلے بادشزادی مَر گئی

●

ساڈے پاسے گھور اندھارے ڈیوا ہالٹ کوڑ
 ایتھاں کوئی نہ ہکل مارے ڈیوا ہالٹ کوڑ